

Pecetea A Șasea

Să ne plecăm capetele doar un moment acum.

² Doamne, noi ne adunăm iarăși înăuntru pentru serviciu. Și ne gîndim la timpul, din zilele timpurii, cînd ei toți au venit sus la Silo pentru binecuvîntările Domnului. Iar acum, în seara aceasta, noi ne-am adunat aici să auzim Cuvîntul Tău. Și așa cum noi am studiat în această anumită porțiune din Scriptură, că Mielul era Singurul care putea să deschidă Pecetea, sau să Le dezlege. Și ne rugăm ca în seara aceasta, așa cum noi avem în considerare această măreață Pecete a Șasea, ne rugăm, Tată Ceresc, ca Mielul să O deschidă pentru noi în seara aceasta. Căci, noi sîntem aici să O înțelegem. Și cînd nici un om pe pămînt, sau în Cer, nu a fost potrivit, numai Mielul a fost găsit potrivit. Astfel fie ca Acel tot-potrivit să vină și să deschidă Pecetea pentru noi în seara aceasta, ca noi să putem doar să privim dincolo de perdeaua timpului. Aceasta ne-ar ajuta, noi credem, Tată; această zi mare, întunecată, păcătoasă în care noi trăim; ne-ar ajuta și ne-ar da curaj. Ne încredințăm acum că noi găsim har în privirea Ta. Noi ne predăm, cu Cuvîntul, Tie, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Vă puteți așeza.

³ Bună seara, prieteni. Este un privilegiu să fim din nou aici în seara aceasta, să fim în serviciul Domnului. Eu am fost doar un pic tîrziu. Eu doar am mers la . . . la o urgență, a unui om muribund, al unui membru al acestei biserici; mama lui este, sau vine aici. Și ei au zis că băiatul moare chiar atunci. Astfel eu—eu am mers jos să văd doar o—o umbră a unui om zăcînd pe un pat, murind, un om cam de vîrsta mea. Și doar într-un moment de timp, am văzut un om ridicîndu-se pe picioarele lui, dînd laudă Domnului. Și astfel, Dumnezeu, dacă noi vom voi să ne mărturisim păcatele noastre și să facem ceea ce este drept, cerem după milă, îl chemăm pe El, Dumnezeu vrea și așteaptă ca să ne acorde aceasta nouă.

⁴ Și, acum, eu știu că este cald aici în seara aceasta. Și—și aceasta este. . . Nu, eu presupun căci căldura este întru totul închisă. Și—și noi sîntem. . .

⁵ Am observat seara trecută, sau astăzi, aceasta este a șaptea zi a mea într-o cameră fără lumină, doar lumină electrică, vedeți; studiind, și rugîndu-mă ca Dumnezeu să deschidă aceste Pecete.

⁶ Și acolo erau așa de mulți care au scris, în acel grup de întrebători sea- . . . sau întrebări seara trecută, erau, mai mult sau mai puțin, nu așa de mult ca întrebări. S-a vrut să avem un

serviciu de vindecare, oricum; au vrut să stăm o zi în plus, să avem un . . . să avem serviciu de vindecare Lunea. Astfel eu—eu—eu aș, putea, eu de fapt aș putea să o fac dacă aceea era—voința poporului ca ei să facă asta. Voi vă puteți gândi la aceasta și să-mi faceți de cunoscut, dar dacă voi doar vreți să stați și să ne rugăm pentru bolnavi.

⁷ Deoarece, eu am hotărît tot acest timp, complet, la aceste Peceți, și doar mă țin la o parte pentru Peceți.

⁸ Astfel vă puteți gândi la aceasta, și rugați-vă privitor la aceasta, și apoi faceți-mi de cunoscut. Iar eu voi, dacă este voia Domnului, eu pot. Următoarea mea întâlnire este la Albuquerque, New Mexico, și aceea va fi în—în câteva zile încă. Iar eu trebuie să mă duc acasă pentru ceva afacere, pentru a face gata o altă convenție în Arizona. Și astfel, atunci, dacă aceasta va fi voia Domnului! Voi rugați-vă pentru aceasta, și eu voi face la fel, apoi noi vom ști mai mult despre aceasta puțin mai târziu.

⁹ Și eu doar detectez. Acum eu văd . . . Voi mergeți să vorbiți despre boală, acolo vine aceasta, vedeți. Eu văd această doamnă șezînd chiar aici. Dacă ceva nu o ajută, ea nu o să stea aici decît un picuț. Astfel, atunci, vedeți, noi—noi doar ne rugăm ca Dumnezeu să vrea. Pentru aceasta sîntem noi aici, venim de departe. Astfel, vedeți, Duhul Sfînt cunoaște doar totul, voi vedeți. Astfel El . . .

¹⁰ Dar, vedeți, eu am încercat să fixez acest timp pentru aceste Peceți, deoarece noi am așezat aceasta pentru aceea, voi vedeți. Dar dacă există o . . .

¹¹ Cîți bolnavi sînt aici, oricum, care au venit pentru rugăciune? Să vă vedem mîinile, peste tot în jur, pretutindeni. Oh, Doamne! Hm! Păi, cît de mulți ar crede că aceea ar fi drept, voia Domnului, să stăm și să avem aceasta, să luăm Luni seara, doar să ne rugăm pentru bolnavi, să avem un serviciu de vindecare Luni seara? V-ar place să faceți asta? Ați putea voi să o faceți? Păi, cu voia Domnului, noi vom face aceasta atunci. Vedeți? Noi vom—noi vom avea serviciu de rugăciune pentru bolnavi, Miercuri, sau Duminică seara, sau . . . Luni seara, și ne rugăm pentru bolnavi.

¹² Acum, eu sper că asta nu o să deranjeze grupul acela cu care eu mă întorc înapoi, mă întorc înapoi la Arizona. Fratele Norman, este el aici pe undeva? Deranjează asta programul tău, Fratele Norman, ceva? [Fratele Gene Norman zice, “Nu.”—Ed.] Fratele Fred și ceilalți dintre voi, este aceasta în regulă? [Ceilalți zic, “În regulă.”] Vedeți? Asta-i bine. În regulă.

¹³ Atunci, cu voia Domnului, Luni seara ne rugăm pentru bolnavi, doar o seară pusă deoparte pentru aceea, întru totul,

doar ne rugăm pentru bolnavi. Acum, aceasta nu va mai fi despre Peceți. Dacă Domnul vrea doar să deschidă aceste Peceți, apoi ne rugăm pentru bolnavi, Luni seara.

¹⁴ Acum, oh, eu mă bucur într-adevăr de aceasta, grozav, de a sluji pe Domnul sub Acestea! V-a plăcut Aceasta, deschiderea Peceților? [Adunarea zice, “Amin!”—Ed.]

¹⁵ Acum, noi acum vorbim din Pecetea a Cincea sau... Pecetea a Șasea, adică. Și aceea ia jos acum de la al—al 12-lea verset din capitolul al 6-lea, în jos pînă la al 17-lea. Aceasta este una din Pecețile lungi. Asta este că se întîmplă cam destule lucruri aici. Și acum...

¹⁶ Spun o mică revizuire de seara trecută, cumva dăm înapoi un pic, de fiecare dată.

¹⁷ Și, zicem, eu—eu vreau să spun ceva, de asemeni. Eu am găsit, în cutia aceea, patru sau cinci lucruri foarte importante pentru mine. Mi s-a spus că... Și eu desigur că vreau să cer scuze. Sînt benzile puse? Banda este pusă? Eu vreau să cer scuze la frații mei lucrători și vouă oamenii de aici. Ei zic, că seara trecută cînd am vorbit despre—despre Ilie, la ceasul acela cînd ei erau... El credea că el era singurul care urma să fie în Răpire, sau singurul care urma să fie salvat. Eu—eu am spus șapte sute în loc de șapte mii. Este asta adevărat? [Adunarea, “Da.”—Ed.] Păi, îmi pare desigur rău pentru asta, oamenilor. Eu—eu—eu am știut mai bine decît atît. Aceasta era doar simplu o îndrugare de vorbire, deoarece eu am știut că erau șapte mii. Eu doar nu am spus aceasta corect. Eu... Și eu—eu vă mulțumesc. Și aceea înseamnă că... Eu sînt bucuros că voi urmăriți ceea ce eu spun. Și voi vedeți, atunci, aceea este... Deoarece, aceasta, aceasta este—aceasta este șapte mii.

¹⁸ Eu am două sau trei notițe despre aceasta, care zic, “Frate Branham, eu cred că tu ai greșit.” Acesta a zis, “Nu erau ei șapte mii în loc de șapte sute?”

¹⁹ Mă gîndeam, “Cu siguranță că eu nu am spus șapte sute.” Vedeți? Că, și atunci eu... Billy...

²⁰ Și atunci eu, primul lucru care-l știți, eu am ridicat o altă notiță. Aceasta a zis, “Frate Branham, tu erai... Eu cred că tu ai spus șapte sute.”

²¹ Și o persoană a zis, “Frate Branham, era aceea o—o vedenie spirituală căci—căci acolo urmează să fie doar un model, iar tu modelez aceasta cu șapte...?” Pune pe oameni pe dungă cînd tu mergi să gîndești aceste lucruri, vedeți. Și aceasta este suficient, că, aceasta mă pune pe mine pe dungă.

²² Ceva s-a întîmplat astăzi cînd a fost descoperită această Pecete, încît eu a trebuit să umblu complet afară în curte, doar să umblu în jur, afară în curte pentru puțină vreme. Asta-i

adevărat. Aceasta doar simplu aproape că mi-a luat răsuflarea imediat de la mine. Vedeți? Astfel tu vorbești, de o tensiune? Oh, Doamne! Vedeți?

²³ Un alt lucru, vedeți, voi stați chiar pe ceea ce eu spun. Iar Dumnezeu o să mă țină răspunzător pentru ceea ce eu vă spun. Vedeți? Și astfel eu—eu trebuie să fiu absolut așa de sigur cât tot sigur poate să fie sigur, vedeți, despre aceste lucruri, deoarece acesta este un—un timp grozav în care noi trăim. Da.

²⁴ Eu mă gîndeam despre serviciul de vindecare pentru Luni seara. Aceea te-ar stînji pe tine, Frate Neville pe undeva? [Fratele Neville zice, “Nici un lucru. Eu voi fi chiar aici.”—Ed.] Asta-i bine.

²⁵ Scumpul Frate Neville! Eu vă spun, ei doar—ei doar au făcut unul, eu cred, apoi au pierdut modelul. Acesta este un . . . El desigur a fost un—un adevărat tovarăș și prieten pentru mine, eu vă spun vouă.

²⁶ Tabernacolul este acum construit, și are sălile de școală Duminicală și totul gata, în ordine aici. Și unii dintre voi oamenii care sînt în jur aici, în jurul Jeffersonvillei, și vor să vină la biserică, voi aveți un loc frumos, și un loc să veniți, săli de școală Duminicală.

²⁷ Învățător minunat, și Fratele Neville aici, pentru clasa de adulți, și un pastor adevărat. Eu nu spun aceasta ca un buchet pentru el, însă eu mai degrabă îi dau un trandafir mic acum decît o coroană întregă după ce el este dus. Și Fratele—Fratele Neville, eu l-am cunoscut de cînd eram doar un băiat. Acum, el nu s-a schimbat un pic. El încă este Orman Neville, întocmai cum era el întotdeauna.

²⁸ Îmi amintesc de vizită. El a avut chiar destul har să-mi ceară să merg la amvonul lui cînd el a fost un predicator Metodist jos aici în oraș. Iar noi am avut o adunare frumoasă jos acolo în Clarksville, la . . . eu presupun că aceea se cheamă Howard Park, biserica Metodistă Harrison Avenue. Eu cred că acolo trebuie că el te-a găsit, jos acolo, Soră Neville. Jos acolo, deoarece ea a fost o membr- . . .

²⁹ Eu am venit înapoi, și am spus către biserică aici, am zis, “Acela era . . . Acela era unul dintre cei mai plăcuți oameni! Și într-una din aceste zile eu am să-l botez în Numele Domnului Isus.” Aceasta s-a întîmplat.

³⁰ Iată-l aici. Și acum el este tovarășul meu, chiar lîngă mine. Și un astfel de onorabil, om respectabil! El întotdeauna a stat lîngă mine întocmai ca . . . tot așa de aproape cît putea el să stea. Orice spun eu, el doar stă drept cu mine și se ține drept înainte. Chiar atunci cînd el a venit întîi înăuntru, el nu a înțeles Mesajul atunci, dar el l-a crezut și el a stat drept cu

Acesta. Acea este onoare, acela este respect, pentru un frate ca acela. Eu nu pot să spun suficient pentru el. Și acum Domnul să-l binecuvînteze. În regulă.

³¹ Și acum o mică reluare din seara trecută, în ruperea Pecetii a Cincea. Noi nu vom merge înapoi de tot în seara aceasta, doar înapoi destul de departe să luăm a—a Cincea Pecete.

³² Acum, noi aflăm că acolo era anticristul care a călărit înainte, și s-a sfîrșit sus, din trei puteri. Totul a mers într-o putere, și a călărit calul galben, “Moarte,” într-o groapă fără fund, în pierzare, de unde a venit el. Și atunci noi aflăm cînd. . .

³³ Scriptura zice, “Cînd vrăjmașul vine înăuntru ca un potop, Duhul lui Dumnezeu ridică un stindard împotriva lui.” Și noi am văzut aceasta perfect adevărit în Cuvînt seara trecută, pentru că acolo erau patru Făpturi care—care au răspuns la cele—cele patru timpuri în care acest călăreț a călărit.

³⁴ Și el a călărit un cal diferit de fiecare dată, un cal alb, și apoi un cal roșu, și un cal negru, și apoi un cal galben. Și noi am aflat, acele culori, și ce erau ele și ce au făcut ele. Apoi le-am luat drept înapoi în epocile bisericilor, și exact ceea ce acesta a făcut, întocmai perfect.

³⁵ De aceea, voi vedeți, cînd Cuvîntul lui Dumnezeu se îmbină laolaltă, aceea înseamnă că El este corect, voi vedeți. Da. Eu cred, orice care se agață cu Cuvîntul lui Dumnezeu este întotdeauna “amin.” Vedeți?

³⁶ Acum, cum a spus o persoană că ei au avut o vedenie, și au spus că aceasta era. Oh, ei știu că Domnul a dat-o, deoarece ea a venit cu mare putere. Păi, vedenia ar putea fi în regulă. Dar dacă aceasta nu este cu Cuvîntul, și contrară la Cuvînt, aceasta nu este corectă. Vedeți?

³⁷ Acum, acum acolo ar putea fi prezenți, ceva frați Mormoni sau soră. Și acolo ar putea fi unii care obțin aceste benzi, acum. Și eu nu vreau să spun că. . . Unii dintre cei mai buni oameni pe care eu și voi vrem să-i întîlnim, ar fi—fi în poporul Mormon; foarte bun model de oameni. Și atunci profetul lor—lor, Joseph Smith, pe care oamenii Metodiști l-au omorît aici în Illinois, în călătoria lor acolo. Și astfel atunci acel—acel om bun, și vedenia, eu nu mă îndoiesc deloc că el a avut vedenia. Eu cred că el era un om sincer. Dar vedenia pe care el a avut-o a fost contrară față de Scriptură. Vedeți? De aceea, ei trebuiau să aibe o Biblie Mormonă, să—să o facă. Vedeți?

³⁸ *Aceasta* este Ea aici, pentru mine. Asta este. Acela este motivul, doar Cuvîntul. Aceasta este Ea. Vedeți?

³⁹ O dată, un—un—un lucrător a venit aici dintr-o țară străină, și el. . . Și eu l-am văzut afară cu o—o. . . mînînd în jur într-o mașină, cu care nu este. . . cu o—o doamnă. Și ei au venit

la un miting. Și eu am aflat, că ei au mînat două sau trei zile, doar el și ea, în miting, ca să vină la miting, împreună. Iar femeia a fost măritată, de trei sau patru diferite ori.

⁴⁰ Și acest lucrător a pășit sus în holul hotelului unde eram eu, și a alergat acolo și a dat mîna cu mine. Și eu am dat mîna cu el, m-am ridicat și am discutat cu el. Eu l-am întrebat, am zis, “Cînd tu ești liber, aș putea eu vorbi cu tine în camera mea doar un moment?”

El a zis, “Desigur, Frate Branham.”

⁴¹ Eu l-am luat în cameră. Și am spus către lucrător, am spus, “Reverend, domnule, tu ești un străin în țara aceasta.” Am zis, “Dar doamna aceasta cam are un nume.” Am zis, “Sînteți . . . Și voi veniți tot drumul de la *așa-și-așa* un loc, jos la acest *așa-și-așa* un loc?”

A zis, “Da, domnule.”

⁴² Și am zis, “Nu-ți este teamă că asta cumva o să . . . Eu nu mă îndoiesc de tine, dar nu te gîndești că asta va reflecta asupra reputației tale ca un lucrător? Nu crezi tu că noi ar trebui să punem un exemplu puțin mai bun decît acesta?”

Și el a zis, “Oh, doamna asta este o sîntă.”

⁴³ Am zis, “Eu—eu nu mă îndoiesc de asta.” Dar am zis, “Însă, frate, lucrul despre aceasta este, fiecare care se uită la ea nu este un sînt, vezi, care se uită la ceea ce tu faci.” Și am zis, “Eu cred că tu mai bine să ai grijă. Asta este doar ca de la frate la frate.” Și el a zis . . . Am zis, “Doamna a fost măritată de patru sau cinci ori acum.”

Și el a zis, “Da, eu știu asta.” A zis, “Tu știi, eu—eu . . .”

⁴⁴ Am zis, “Tu nu înveți asta în biserica ta acasă, nu-i așa, pentru asta?”

⁴⁵ Astfel a zis, “Nu. Dar,” a zis, “tu știi, eu am avut o vedenie despre aceasta, Frate Branham.”

Am zis, “Păi, aceea este minunat.” Am zis . . .

⁴⁶ El a zis, “Te deranjez?” A zis, “Eu cred că te pot îndrepta un pic în învățătura ta privitor la asta.”

⁴⁷ Și am zis, “În regulă.” Și el . . . eu am zis, “Eu—eu—eu aș fi bucuros să cunosc aceasta, domnule.”

⁴⁸ Și el a zis, “Păi,” a zis, “tu știi, în această vedenie,” a zis el, “eu eram adormit.”

Și eu am zis, “Da.” Am văzut, atunci, că acesta era un vis. Vedeți?

⁴⁹ Și el a zis, “Soția mea—a mea,” a zis, “ea a trăit cu un alt bărbat,” și a zis, “și mă înșela prin jur.” Și a zis, “Apoi ea a venit la mine, și ea a zis către mine, ‘Oh, dragă, iartă-mă, iartă-mă!’ A zis, ‘Eu—eu—eu—eu regret că am făcut aceasta. Eu voi fi

devotată de acum înainte.” A zis, “Desigur, eu am iubit-o așa de mult, eu doar am iertat-o, am zis, ‘În regulă.’” Și a zis, “Atunci . . .”

⁵⁰ Și a zis, “Tu știi ce? Atunci eu am primit interpretarea despre această vedenie.” A zis, “Acea era femeia.” A zis, “Sigur, ea a fost măritată, și—și așa mai departe, și în toate aceste dăți.” Și a zis, că, “Este în regulă ca ea să se mărite, deoarece Domnul a iubit-o așa de mult. Ea se poate mărita de câte ori vrea ea, atît cît . . .”

⁵¹ Am zis, “Vedenia ta a fost foarte dulce, dar ea a fost cu mult deviată de Cărarea bătătorită de aici.” Am zis, “Acea este—aceea este greșit, vezi. Tu nu ar trebui să faci asta.” Așa că . . . Vedeți?

⁵² Dar cînd voi vedeți Scriptura, potrivindu-se cu Scriptura, făcînd-o o continuitate constantă unde ele vin împreună. Scripturile, unde Aceasta rămîne aici, Astalaltă de aici vine și se potrivește înăuntru, și desenează întregul tablou afară.

⁵³ Cum ai pune o enigmă de cuvinte încrucișate împreună, parcă. Tu găsești bucata care se potrivește înăuntru. Nu există nimic altceva care se poate potrivi înăuntru. Atunci tu obții tabloul aranjat.

⁵⁴ Și există numai Unul care poate face asta, acela este Mielul, și astfel noi ne uităm la El.

⁵⁵ Dar noi aflăm că atunci cînd acești, acest călăreț, el era un călăreț care a călărit acești cai. Și apoi noi l-am urmărit drept în jos, am văzut ce a făcut el și fiecare lucru, și am aflat, în urmă în epocile bisericii că asta este exact ceea ce el a făcut.

⁵⁶ Apoi cînd el a mers afară pe un anumit animal și a făcut un anumit lucru, noi aflăm că acolo era unul trimis să combată ce a făcut el.

⁵⁷ Acolo a fost trimis unul pentru prima epocă, de miel . . . de leu. Acela era Cuvîntul, desigur, Cristos.

⁵⁸ Următorul era boul, în decursul timpului epocii întunecoase, cînd—cînd—biserica s-a organizat și a acceptat dogme în locul Cuvîntului.

⁵⁹ Și rețineți, că întregul lucru este bazat pe două lucruri: unul, un anticrist; celălalt, de Cristos.

⁶⁰ Acesta încă este același lucru astăzi. Nu există Creștini pe jumătate. Nu există om beat-treaz; nu păsări negre-albe; nu, nu; nu păcătoși-sfinți. Nu. Tu ești sau un păcătos sau un sfînt. Înțelegeți? Acolo doar nu există între ele. Tu sau ești născut din nou sau tu nu ești născut din nou. Tu sau ești umplut cu Duhul Sfînt sau tu nu ești umplut cu Duhul Sfînt. Nu contează cît de multe senzații ai avut tu, dacă tu nu ești umplut cu Duhul Sfînt, tu nu ești umplut cu El. Înțelegeți? Și dacă tu ai fost

umplut cu El, viața ta o arată, merge drept sus la Acesta. Înțelegeți? Nimeni nu trebuie să spună la nimeni despre aceasta. Ei o văd, vedeți, pentru că Acesta este o Pecete.

⁶¹ Acum, iar noi aflăm acele animale, cum au călărit ei de fiecare dată. Unul a trimis afară în slujba lui, în puteri politice, unind puteri religioase și—și puteri politice, laolaltă. Noi aflăm, că Dumnezeu a trimis afară puterea Lui să o combată. Noi mergem drept înapoi și vedem ce a fost epoca bisericii, și am privit înapoi; și acolo era aceasta, întocmai exact în felul acela.

⁶² Apoi noi aflăm, că o altă epocă a venit înainte, iar vrăjmașul a trimis afară pe anticrist sub numele religiei, sub Numele lui Cristos, sub numele Bisericii. Da, domnule. A mers afară sub numele Bisericii, chiar. “Acea era Biserica adevărată,” a zis el. Vedeți?

Anticristul nu este Rusia. Anticristul nu este acela.

⁶³ Anticristul este așa aproape ca și Creștinismul adevărat, încît, Biblia a spus, “Acesta va înșela totul ce nu a fost predestinat.” Asta-i adevărat. Biblia a spus asta, “În zilele din urmă, totul ce nu au fost predestinați, cei Aleși.” Aceasta zice, “Cei Aleși!” Acum, oricine, luați acel cuvînt și treceți-l înapoi în trimiterile voastre, și voi vedeți ce înseamnă aceasta. El zice, “Cei aleși, predestinați.” Vedeți? “Acesta va înșela pe fiecare din acei a căror nume nu au fost în Cartea Vieții Mielului de la întemeierea lumii.”

⁶⁴ Cînd Mielul a fost ucis, numele au fost puse în Carte. El stă în Locul Sfînt în seara aceasta, în Slavă, ca un Mijlocitor, făcînd mijlociri pentru fiecare dintre acele suflete a căror nume sînt în Cartea aceea. Și nimeni nu cunoaște acel nume decît El. El este Acela care are Cartea în mîna Lui, și El știe. Cînd acel ultimul vine înăuntru, atunci zilele mijlocirii Lui sînt terminate. El vine atunci înainte să—și pretindă pentru ceea ce El a mijlocit. El face lucrarea de Răscumpărător Rudenie acum; și vine înainte să—i primească pe ai Lui Proprii. Oh, Doamne!

⁶⁵ Asta s-ar cuveni să pună pe fiecare Creștin să—să se cerceteze, și să—și țină mîinile înaintea lui Dumnezeu, și să zică, “Curățește-mă, O Doamne! Privește în viața mea, și—și lasă-mă—lasă-mă să văd unde este partea mea rea. Lasă-mă să o dau afară din drum, foarte repede.” “Căci dacă neprihănitul este salvat cu greu, unde va apărea cel păcătos și cel neevlavios?” Acesta este timpul de verificare.

⁶⁶ Și dacă voi ați plasa aceasta, și vreți să... și să dați acest Cuvînt. (Acum, eu nu vreau să, să mă întrebați o întrebare despre aceasta, pentru că aceasta mă pune direct acolo pe cealaltă; eu vreau să spun, în a scrie întrebările voastre. Eu cred că întrebările sînt făcute, oricum.) Acesta este timpul de

judecată de investigație. Asta-i corect. Acum, noi vom lua asta asupra—asupra Trîmbițelor cînd noi ajungem la asta, oricînd Domnul rînduiește, sau Urgiile, și noi vom afla asupra acelei judecăți de investigație, cînd tocmai înainte ca Nenorocirile să meargă înainte. Și—și noi vedem că asta este adevărat. Și cei trei Îngeri care au lovit pămîntul, strigînd, voi știți, “Vai! Vai! Vai de locuitorii pămîntului!”

Iar noi trăim într-un timp grozav, un timp care. . .

67 Voi vedeți, aceste lucruri în care noi sîntem acum, pe care noi le studiem chiar acum, este după ce Biserica este deja dusă, vedeți, aceste lucruri în perioada Necazului. Și eu cred că aceasta s-ar cuveni să fie într-adevăr stabilit în inima fiecărui credincios, că această Biserică nu ia o perioadă a Necazului. Voi nu puteți pune, nicăieri, Biserica în Necaz. Eu. . . Voi puneți biserica acolo, dar nu Mireasa. Vedeți, Mireasa s-a dus înainte.

68 Pentru că, vedeți, Ea, Ea nu are un păcat, nici un lucru împotriva Ei. Harul lui Dumnezeu a acoperit-o pe Ea peste. Și albitorul a luat fiecare păcat pînă acum la o parte, acolo nu este nici măcar vreodată o reamintire despre acesta; nici un lucru decît puritate, perfectă, în Prezența lui Dumnezeu. Oh, aceasta s-ar cuveni să o facă pe Mireasă să se pună jos pe genunchii Ei și să strige către Dumnezeu!

69 Mă gîndesc la o mică povestire; dacă eu nu iau prea mult din timpul vostru acum, în acest preliminar. Eu sînt. . . Eu—eu fac aceasta pentru un scop, să simt, pînă cînd eu simt Duhul întocmai bine, să încep.

70 Acesta este un—acesta este un lucru sacru. Vedeți? Acesta este, vedeți, cine cunoaște lucrurile acelea acolo? Nimeni decît Dumnezeu. Și ele nu trebuie să fie descoperite, și-i dovedit în Biblie că ele nu vor fi descoperite, pînă în această zi. Aceasta este exact corect. Vedeți? Ele erau—ele erau cu presupuneri; însă acum noi trebuie să obținem aceasta exact, Adevărul, Adevărul adevărit. Înțelegeți? Observați.

71 Acum, acolo era o—o fetiță în vest, cum că ea s-a—ea s-a îndrăgostit de un. . . Un om s-a îndrăgostit de ea. Cum un cumpărător de vite, a venit afară acolo pentru Armour Company. Și—și ei aveau o—o mare. . .

72 Șeful a venit într-o zi, fiul șefului din Chicago, și, desigur, ei le-au pus pe o obișnuită, frontieră de vest. Fetele de acolo, ele s-au îmbrăcat; fiecare urma să obțină acest băiat, sigur, voi știți, deoarece acela era băiatul omului principal. Astfel, ele s-au îmbrăcat în frontiera lor de vest.

73 Și—și ei fac asta afară în vest. Ei doar au trecut printr-unul din acele episoade. Iar Fratele Maguire, eu cred că el este aici

acum, ei l-au prins în centru fără hainele lui de vest, și ei l-au aruncat în—în închisoare. Și l-au pus într-un tribunal ad-hoc, și l-au făcut să plătească pentru aceasta, și apoi l-au făcut să-și cumpere un costum de vest. Și eu i-am văzut pe restul dintre ei umblînd în jur cu arme cam așa de lungi, atîrnînd pe ei. Ei doar se duc băștinași acolo afară. Ei încearcă să trăiască în ceva în zilele trecute din urmă, de mult trecute. Vedeți?

74 Și apoi, în Kentucky, voi încercați să trăiți în zile de mult trecute din răsărit aici, încă înapoi în Renfro Valley și altele. Vă place să mergeți înapoi în zilele vechi. Există ceva ce cauzează asta.

75 Dar cînd aceasta vine înapoi, să mergeți înapoi la o Evanghelie în original, voi nu vreți să faceți asta. Voi vreți ceva modern, voi vedeți. Mergă să arate că, vedeți, voi—voi . . . acolo este o . . .

76 Și ce face pe un—un om să facă rău? Ce îl face să bea și să se comporte, sau pe o femeie să facă rău? Este deoarece ea încearcă să . . . Există ceva în ea, care însetează. Există ceva în el, care însetează. Și ei încearcă să astîmpere acea sete sfîntă cu lucrurile din lume. Cînd, Dumnezeu ar trebui să fie cea potolire. El v-a făcut în felul acela, să însetați. Acela este motivul că voi însetați după ceva. Dumnezeu v-a făcut în felul acela, astfel ca voi să vă întoarceți acea sete sfîntă către El. Vedeți? Dar cînd voi încercați să potoliți setea aceea . . . Cum îndrăznește cineva să facă asta! Voi nu aveți nici un drept să faceți asta, să încercați să potoliți acea sete sfîntă prin care voi însetați după ceva, și, apoi, și voi o întoarceți înauntru către lume, încercați să o satisfaceți cu lumea. Voi nu o puteți face. Există numai un singur lucru care poate să umple asta, și acela este Dumnezeu. Și El v-a făcut în felul acela.

77 Astfel, această—această fată tînăra s-a îmbrăcat cu un—un port obișnuit de vest pentru acest băiat cînd el—el a venit afară. Și fiecare din ele erau sigure că ele urmau să obțină acest băiat.

78 Acolo era o verișoară micuță acolo pe fermă, și ea era o orfană, și astfel ea doar a făcut tot—lucrul pentru acestea. Pentru că, ele trebuiau să-și aibe unghiile aranjate, voi știți, și ele nu puteau spăla vasele din cauza mîinilor și altele. Și ea a făcut tot lucrul cu adevărat greu.

79 Și atunci, în final, cînd a venit băiatul, ele au mers afară și l-au luat într-un stil vechi de vest, și o șaretă. Și ei au venit înauntru, pușcîndu-și armele lor și agitîndu-se, voi știți, și acționînd. Și în seara aceea ei au avut un mare dans acolo afară, la un—la un dans de modă veche, și toți fermierii din jur, cam, și venind înauntru cu dansatul lor, și așa mai departe. Și, primul lucru care-l știți, păi, aceasta a mers înainte, era jubileu pentru două sau trei zile.

⁸⁰ Apoi, într-o seară, acest băiat a pășit afară, pînă... din acel loc, doar să se odihnească o vreme de la dans, și s-a îndepărtat de aceste fete. Și el s-a întîmplat să privească, mergînd în jos înspre ocol. Acolo a mers o fetiță, arătînd cumva zdrențăroasă. Și ea avea o căldare de vase plină cu apă, ea a spălat vasele. Și el se gîndea, “Eu nu am văzut-o înainte. Mă întreb de unde a venit ea?” Astfel el își pune doar aceasta în drumul lui să meargă în jur pe lîngă—baracă, și să meargă în jos acolo și să vină înapoi, pe marginea ocolului, și a întîlnit-o.

⁸¹ Ea era desculță. Ea s-a oprit. Ea și-a ținut capul în jos. Ea a văzut cine era el, și ea era foarte timidă. Ea a cunoscut această persoană mare. Și ea era doar o verișoară la astealalte fete. Tatăl lor era șef pe acest mare așezămînt Armour, astfel ele au continuat... Ea a continuat să se uite în jos. Ei i-a fost rușine că era desculță.

⁸² El a zis, “Cum te cheamă?” Ea i-a spus. A zis, “De ce nu ești tu acolo afară la... unde sînt celelalte?” Și ea cumva și-a făcut seuze.

⁸³ Și astfel, seara următoare, el s-a uitat după ea din nou. În final... El ședea acolo afară. Și ei toți au ajuns să se agite, fiecare lucru. El—el a șezut pe gardul ocolului și a urmărit ca ea să vină, să arunce apa de vase afară. Și el a urmărit-o. Și el a zis către ea, el a zis, “Tu cunoști scopul meu real de a fi aici?”

Ea a zis, “Nu, domnule, eu nu știu.”

⁸⁴ A zis, “Scopul meu de a fi aici este să caut o soție.” El a zis, “Eu găsesc în tine un caracter pe care ele nu îl au.” Eu mă gîndeam despre Biserică, vedeți voi. A zis, “Vrei să te măriți cu mine?”

Ea a zis, “Eu? Eu? Eu—eu nu mă pot gîndi la un astfel de lucru, eu.”

⁸⁵ Vedeți, acela este fiul șefului principal. El a posedat toate companiile și fermele prin tot ținutul, și fiecare lucru, vedeți voi. A zis, a zis, “Da.” A zis, “Eu—eu nu am putut găsi una în Chicago. Eu—eu vreau o soție adevărată. Eu vreau o soție cu caracter. Și lucrul pe care eu îl caut, eu îl văd în tine.” A zis, “Vrei să te măriți cu mine?”

Ea a zis, “Păi... ” Aceasta a uimit-o. Și ea a zis, “Da.”

⁸⁶ Și el a zis, “Păi...” I-a spus că el va fi înapoi. A zis, “Acum, tu doar pregătește-te, și de azi într-un an eu voi fi înapoi. Păi... Și eu te voi lua, și eu te voi lua departe de aici. Tu nu va mai trebui să lucrezi în felul acesta. Eu te voi lua. Iar eu voi merge la Chicago, și eu îți voi zidi o casă cum tu nu ai văzut niciodată.”

⁸⁷ Ea a zis, “Eu nu, niciodată—niciodată nu am avut o casă. Eu sînt o orfană,” a zis ea.

88 El a zis, “Eu îți voi zidi ție o casă, una adevărată.” A zis, “Eu mă voi întoarce.”

89 El a ținut legătura cu ea, în decursul timpului, a anului. Ea a lucrat totul ce ea a putut să facă, să economisească destui bani la un dolar al ei pe zi, sau oricît a avut ea cu cazarea ei, să-și cumpere haina de nuntă. Model perfect al Bisericii! Vedeti? Vedeti? Ea și-a pregătit îmbrăcămintea ei.

90 Și, voi știți, cînd ea a expus această haină de nuntă, verișoarele ei—ele au zis, “Păi, tu sărmană, copilă prostuță. Tu vrei să spui că te gîndești că un om ca acela va avea ceva de a face cu tine?”

91 Ea a zis, “Dar el mi-a promis.” Amin. A zis, “El a promis.” A zis, “Eu cred cuvîntul lui.”

92 “Oh, el doar a făcut o proastă din tine.” A zis, “Dacă el ar fi avut să ia pe cineva, el ar fi luat pe una din ele.”

93 “Da,” a zis, “dar el mi-a promis. Eu aștept după aceasta.” Amin. Și eu, de asemeni.

94 Astfel, a continuat să se facă mai tîrziu și mai tîrziu. În sfîrșit ziua a sosit, la o anumită oră el urma să fie acolo, astfel ea s-a îmbrăcat în rochia ei. Și ea nici măcar nu a auzit de la el. Dar ea a știut că el va fi acolo, astfel ea s-a îmbrăcat în hainele ei de nuntă, a pregătit lucrurile.

95 Păi, atunci ele într-adevăr au rîs aici. Pentru că, șeful principal a trimis sus la—la șeful de echipă, sau—sau la . . . Nici una dintre fete nu a auzit nimic despre aceasta, astfel acesta era cu totul un lucru misterios pentru ele. Acela este, de asemeni. Acesta sigur este.

96 Dar această fată, doar în fața tuturor acestora, pe baza cuvîntului lui că el va veni înapoi după ea.

97 Astfel, ele au ajuns să rîdă. Și și-au pus mîinile lor în jur, una pe alta și au dansat în jurul ei. Au zis, “Ha!” Rîzînd, voi știți, în felul acesta, au zis, “Sărmana, micuță, copilă prostuță!”

98 Ea doar stătea acolo, nici un pic de roșeață în ea. Ea își ținea florile. Și haina ei de nuntă toată aranjată; ea s-a străduit, voi știți. “Mireasa Lui s-a făcut pe Sine gata.” Vedeti? Ea a continuat să-și țină florile, așteptînd.

99 Ele au zis, “Acum, eu ți-am spus că aceasta era greșit. Vezi, el nu vine.”

A zis, “Eu încă mai am cinci minute.” A zis, “El va fi aici.”

Oh, ele doar au rîs!

100 Și tocmai cam la timpul cînd vechiul ceasornic a ticăit sus la cinci minute, ei au auzit caii galopînd, nisipul rulîndu-se sub roți. Vechea șaretă s-a oprit.

¹⁰¹ Ea a sărit dintre ele, și afară pe ușă. Iar el a sărit afară din trăsură, iar ea a căzut în brațele lui. El a zis, “Totul s-a terminat acum, scumpo.” Le-a lăsat pe micuțele ei denomi-națiuni verișoare bătrîne șezînd acolo, uitîndu-se. Ea—ea a mers la Chicag, la casa ei.

¹⁰² Eu știu despre o altă promisiune măreață ca aceea, de asemeni, încă. “M-am dus să vă pregătesc un loc; vin înapoi să vă primesc.” Ei ar putea spune că noi sîntem nebuni. Dar, frate, pentru mine, chiar acum, și aceste Peceti rupîndu-se în felul acesta, sub acest lucru supranatural, eu aproape că pot auzi sunetul, așa cum acel ceasornic de timp ticăie înainte în Eternitate acolo. Eu aproape că pot vedea acel Înger stînd acolo și zicînd, la sfîrșitul acelu Mesaj al îngerului al șaptelea, “Timp nu va mai fi.” Acea micuță, Mireasă loială va zbura departe în brațele lui Isus într-una din aceste zile, va fi luată la Casa Tatălui. Să ne gîndim la aceste lucruri așa cum mergem înainte acum.

¹⁰³ Observați slujba leului, Cuvîntul; boul, munca și sacrificiul; iscusința, reformatorilor; și—epoca vulturului, venind înăuntru, aceea este să descopere și să ridice aceste lucruri și să le arate.

¹⁰⁴ Acum noi aflăm, în serviciul de seara trecută, de asemeni, marea taină s-a deschis cu această Pecete, care era absolut contrară cu înțelegerea mea din trecut. Doar presupunînd că aceasta era corectă, eu întotdeauna am admis că acele suflete de sub altar erau martirii Creștini timpurii. Dar noi am aflat, seara trecută, cînd Domnul Dumnezeu a rupt Pecetea pentru noi, aceasta absolut este imposibil. Aceștia nu erau ei. Ei erau duși înainte în Slavă, direct pe partea cealaltă, și acolo erau ei. Noi aflăm că ei erau Iudei care vor veni sus în decursul timpului, unde . . .

¹⁰⁵ De la chemarea acum, a celor o sută și patruzeci și patru de mii, în care noi vom ajunge în seara aceasta și miine. Și—și între a Șasea și a Șaptea Pecete, sînt chemați cei o sută patruzeci și patru de mii.

¹⁰⁶ Și apoi noi aflăm, că ei erau martiri care au fost omorîți, și încă nu au fost. . . Aveau robe albe pe ei, însă numele lor au fost în Cartea Vieții Mielului. Și lor li s-au dat robe albe, la fiecare din ei. Iar noi am luat asta. Și nu există nimic în lume, eu nu cred, ci acea grămadă de—Iudei care au mers printr-o perioadă de pre-necaz. Cînd, în decursul timpului acestor ultime războaie, ei erau. . . ei au. . . Ei trebuie să fie urîți de fiecare. Iar Eichmann a omorît milioane de ei în Germania. Voi doar ați auzit procesul. Milioane de oameni nevinovați uciși, Iudei, doar pentru că ei erau Iudei; nici un alt motiv.

¹⁰⁷ Biblia a spus aici, că, “Ei au fost uciși pentru mărturia lor despre Dumnezeu, pentru—Cuvîntul lui Dumnezeu, și mărturia

ce ei o țineau.” Acum noi aflăm că Mireasa era Cuvîntul lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Cristos. Aceștia nu aveau mărturia lui Isus Cristos.

¹⁰⁸ Și noi aflăm că Biblia zice, că, “Tot Israelul, Israelul predestinat, va fi mîntuit,” Romani 11. Acum noi știm asta. Și acolo noi am văzut acele suflete.

¹⁰⁹ Acum priviți cît de aproape. De ce nu putea fi aceasta înainte? Deoarece aceasta nu s-a întîmplat înainte. Acum voi o puteți vedea, vedeți voi. Vedeți, marele Duh Sfînt, a văzut acele lucruri venind în jos de-a lungul—epocilor și timpurilor. Și acum aceasta a fost descoperit, și atunci voi priviți acolo și vedeți că acela este Adevărul. Acolo este acesta.

¹¹⁰ Acum, aceștia erau—aceștia erau martirii în necaz, sau pre-necazul, lui Eichmann. Acum, ei tipizează numai pe martirii celor o sută patruzeci și patru de mii, în care noi intrăm, între a Șasea și a Șaptea Pecete. Vedeți?

¹¹¹ Iar Pecetea a Șaptea este doar un lucru, asta-i tot, și aceasta este, “A fost tăcere în Cer pe durata unei jumătăți de oră.” Și acum numai Dumnezeu poate descoperi asta. Aceasta nici măcar nu este simbolizat, nicăieri. Aceea este mîine seara. Rugați-vă pentru mine. Vedeți?

¹¹² Acum, noi observăm acum, așa cum noi mergem în a Șasea Pecete. Acum fie ca Tatăl Ceresc să ne ajute așa cum noi ne așezăm jos acum la această Pecete a Șasea. Acum acest verset al 12-lea din capitolul al 6-lea.

Și eu am privit cînd el. . . a deschis pecetea a șasea, și, iată, acolo era un mare cutremur de pămînt; iar soarele a devenit negru ca un sac de pînă, iar luna a devenit ca sîngele;

Iar stelele din cer au căzut pe. . . pămînt, chiar așa cum un pom de smochin își aruncă smochinele înainte de vreme, cînd el este scuturat de un vînt puternic.

Iar cerurile s-au îndepărtat ca un sul cînd acesta este rulat împreună; și fiecare munte și fiecare insulă au fost mutate din locurile lor.

Iar împărații pămîntului, și oamenii mari, și oamenii bogați, și căpitanii șefi, și oamenii puternici, și fiecare rob- . . . și fiecare om liber, s-au ascuns în peșteri și în stîncile de pe munți;

¹¹³ Observați acolo? Priviți la ei, “oameni puternici,” vedeți. Ce au făcut ei? “Ei au primit vinul mîniei preacurviei curvei.” Vedeți? Aceea este exact aceeași clasă care a băut din vinul ei. Vedeți?

Și au zis către munți și stînci, Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de la fața aceluia care șade pe tron, și de la mînia Mielului:

Căci ziua mării a mîniei lui a venit; și cine va fi în stare să o sufere?

114 Ce o introducere la...Vedeți, a călărețului acum, animalele călărețului, și Animalele care răspund, au încetat. Atunci, noi am luat sus, noi vedem pe martiri sub Tron. Acum aceasta, de la timpul, acești martiri sînt adevărații Iudei Ortodocși care au murit în credință Creștină...sau în—în credință religioasă, deoarece ei nu puteau fi Creștini.

115 Rețineți, că Dumnezeu le-a orbit ochii. Și ei o să fie orbi pentru multă vreme, pînă cînd Biserica Neamurilor este luată afară din cale. Pentru că, Dumnezeu nu se ocupă cu acele două popoare în același timp, deoarece aceasta este foarte contrar cu Cuvîntul Lui.

116 Rețineți, El se ocupă de Israel ca o națiune, întotdeauna. Aceasta este națiunea Israelului.

117 Neamurile, ca individuali, "oameni luați de la Neamuri." Și acesta trebuie, Neamurile, trebuie să formeze...să fie format din toate popoarele din lume, astfel din cînd în cînd există un Iudeu care vine în aceea. Vedeți? Întocmai ca—ca Arab, și un Irlandez, și Indian, și ce altceva, acestea sînt toate popoarele din lume, formează acest buchet Mireasă. Vedeți?

118 Dar, acum, cînd se ajunge să se ocupe atunci cu Israel, în această ultimă parte din a șaptezecă săptămînă, El se ocupă de ei ca o națiune, Neamurile sînt terminate. Curînd sosește ceasul, și poate fi încă această—chiar seara aceasta, că Dumnezeu se va întoarce complet de la Neamuri, cu totul. Exact! El a spus așa. "Ei vor călca zidurile Ierusalimului pînă cînd vremurile Neamurilor sînt sfîrșite, timpurile sînt terminate." Da, domnule!

119 Și atunci, "Cel întinat să stea întinat; cel neprihănit să fie neprihănit." Vedeți?

120 Acolo nu mai este Sînge pe scaunul din—din—din sanct-... în sanctuar, deloc. Acolo nu mai este Sînge pe altar. Jertfa a fost luată, și acolo nu este nimic decît fum și fulger și judecată înăuntru acolo. Și aceea este exact ceea ce este turnat aici afară în seara aceasta. Vedeți, Mielul deja a părăsit...lucrarea Lui de mediere. Lucrarea de mediere a fost sfîrșită, de acolo pe Tron. Iar Jertfa așa cum noi L-am tipizat perfect, Răscumpărătorul Rudenie, Mielul însîngerat care vine înainte. Un Miel care a fost ucis, Unul însîngerat, a fost omorît, rănit, a venit înainte și a luat Cartea din mîna Lui. Aceea este, că zilele sînt sfîrșite. Acum El vine să pretindă ce El a răscumpărat. Amin! Aceea doar trimite ceva prin mine!

121 Noi aflăm acum, că Ioan a zis, "Eu am privit cînd El a deschis Pecetea a Șasea, acolo a fost un mare cutremur de pămînt," atunci toată natura a fost întreruptă. Vedeți?

122 Dumnezeu a făcut lucruri mărețe, ca vindecarea bolnavilor, și a deschis ochii orbilor, și a făcut lucrări mari.

123 Dar noi aflăm, aici, că natura a luat un salt, da, toată natura. Priviți ce a avut loc, “Cutremurul; soarele s-a întunecat, iar luna nu-și dădea lumina ei; și stelele s-au zguduit și au căzut.” Și, păi, fiecare lucru s-a întâmplat, vedeți, chiar la timpul deschiderii acestei Peceți a Șasea. Atunci asta este când aceasta are loc, chiar imediat după anunțarea acelor martiri, vedeți. Martirii au fost sfârșiți.

124 Acum voi vedeți că noi sîntem chiar aproape în ceasul acela acum. Noi am putea fi, la orice timp, vedeți, deoarece Biserica este doar aproape gata să-și ia zborul Ei. Dar rețineți, căci când aceste lucruri se întâmplă, Mireasa nu va fi aici. Doar rețineți, Mireasa este dusă, Ea nu trebuie să treacă prin ceva din aceasta. Acesta este un timp de Necaz, de purificare a—a bisericii; acesta este pus asupra ei, ca ea să treacă prin acesta, nu Mireasa. El își ia iubita Lui afară din drum. Da, domnule! Ea, deja a răscumpărat-o pe Ea. Vedeți, acesta este un fel de . . . Aceea este Propria Lui selectare, Propria Lui alegere, așa cum orice om își ia mireasa lui. Vedeți? Acum, cutremurul . . .

125 Să comparăm noi Scripturile acum. Eu—eu vreau . . . Aveți voi un creion și hîrtie cu voi? Eu vreau ca voi să faceți ceva pentru mine. Așa cum voi vreți să scrieți, scrieți aceasta, pentru că, afară doar dacă voi urmează să luați banda. Acum noi . . . Eu vreau ca voi să citiți cu mine, așa cum voi faceți.

126 Comparăm Scripturile despre acest mare eveniment, în care noi vom vedea că acest mare secret, sau taină, care era sub Pecetea a Șasea din Cartea de Răscumpărare. Acum rețineți, că acestea sînt taine ascunse. Și cele șase Peceți, toate împreună, este o Carte mare măreață, doar șase suluri rulate împreună, și aceasta depănează întreaga Carte de Răscumpărare. Așa este cum a fost răscumpărat întregul pămînt.

127 Acela este motivul că Ioan a plîns, deoarece, dacă nici unul nu putea lua Cartea aceea, toată creațiunea, fiecare lucru era dus. Ea doar simplu s-ar fi schimbat înapoi în—în—în atomi și molecule, și așa mai departe, și lumină cosmică, și nici măcar să fie creație, persoană, nimic altceva. Pentru că, Adam a pierdut drepturile din Cartea aceea. El a pierdut aceasta când el a ascultat de nevasta lui, iar ea a ascultat la raționamentele Satanei, în loc de Cuvîntul lui Dumnezeu. Vedeți? Aceasta a fost pierdută.

128 Atunci, aceasta nu putea să meargă înapoi în mîinile murdare ale lui Satan, care a ispitit-o afară din drum, așa că de aceea aceasta a mers înapoi la proprietarul ei original, așa cum ar face orice contract abstract, vedeți. Merge drept înapoi la proprietarul lui original, și acela era Dumnezeu, Creatorul, Care l-a făcut. Și El o ține.

129 Și acolo este un preț, și acela este răscumpărarea. Acolo este ceva preț pentru răscumpărare, și nu a existat nimeni să o poată face. Astfel, El a zis, a făcut legile Lui, Propriile Lui legi de Răscumpărător Rudenie. Atunci, ei nu au putut găsi pe nimeni. Fiecare om a fost născut din sex, născut după dorință sexuală; el a fost în păcatul original, Satan și Eva, astfel el nu a putut să o facă. Nu există nimic în el. Nici sfântul papă, preot, Doctor în Divinitate, oricine ar putea el fi, nimeni nu ar fi vrednic. Iar el nu putea fi un Înger, deoarece acesta trebuia să fie o Rudenie. El trebuia să fie un om.

130 Atunci Dumnezeu Însuși a devenit o Rudenie, prin a-și lua un trup uman, prin nașterea virgină. Iar El și-a vărsat Sângele Lui. Acela nu era sângele unui Iudeu. Acela nu era sângele unui Neiudeu. Acesta era Sângele lui Dumnezeu. Vedeti? Biblia a zis, "Noi sîntem mîntuiți prin Sângele lui Dumnezeu."

131 Copilul ia sângele tatălui. Noi știm aceasta. Orice în sexul masculin produce hemoglobina. Astfel noi aflăm, ca găina făcînd oul; ea poate face un ou, dar dacă cocoșul, sau perechea, nu a fost cu ea, acesta nu va cloci. Acesta nu este fertil. Femeia este numai incubatorul care poartă oul. Dar oul vine... Germenele vine de la masculin.

132 Și, în acest caz, bărbatul era Dumnezeu Însuși. Așa este cum spun eu, cum sus este jos, și—și mare este mic. Dumnezeu era așa de mare încît El a devenit, s-a format chiar pe Sine într-un lucru așa de mititel, într-un germene mic mititel în pîntecele unei fecioare. Și acolo în jur El a dezvoltat celulele și Sângele. Și a fost născut, și crescut pe pămînt. Și de la felul acela de început, neamestecat, fără dorință sexuală la aceasta, deloc.

133 Și apoi El a dat acel Sânge, deoarece El a devenit o rudenie pentru noi. Și El era Răscumpărătorul Rudenie. Și El a vărsat acel Sânge, liber. El nu trebuia să o facă. El L-a dat liber, să răscumpere.

134 Apoi El merge pe altarul lui Dumnezeu, și așteaptă acolo, în timp ce Dumnezeu ține Cartea de Răscumpărare în mîinile Lui. Iar Mielul însîngerat stă pe altarul de jertfă. Acolo este Mielul, să facă răscumpărare, făcînd mijlocire.

135 Atunci, cum îndrăznește cineva să spună că Maria, sau Iosif, sau oricare alt muritor, putea fi—fi un mijlocitor! Tu nu poți mijloci afară doar dacă există Sânge acolo. Da, domnule. "Există un Mijlocitor între Dumnezeu și om, și acela este Cristos Isus." Asta este ce spune Scriptura. Acolo stă El, și pînă cînd ultimul suflăt a fost răscumpărat; și atunci El vine înainte să pretindă ce a răscumpărat El. Oh, ce un—ce un Tată măreț este El!

136 Acum rețineți, acum, eu întotdeauna am învățat, că, "În gura a doi sau trei martori, să fie stabilit fiecare cuvînt." Și,

Scriptura, întocmai cum voi nu puteți lua o Scriptură și să dovediți nimic dacă nu există ceva care merge cu aceasta. Vedeți?

¹³⁷ Vedeți, eu pot lua o Scriptură și să zic, “Iuda a mers și s-a spânzurat,” iau alta și zic, “Tu du-te și fă la fel.” Vedeți? Dar, vedeți, aceasta nu se va îmbina în restul din Ea.

¹³⁸ Și mă gîndeam, sub această Pecete a Șasea, cînd Duhul Sfînt a rupt—O înainte acolo, și am văzut ce era aceasta, atunci m-am gîndit că ar fi un lucru bun să-i dau clasei un pic de ceva diferit în seara aceasta. Vedeți? Pentru că, aceasta ar putea fi obositor, doar în a asculta la mine să vorbesc tot timpul, astfel m-am gîndit ca noi să facem ceva diferit.

¹³⁹ Acum observați. Acest mare eveniment a fost sigilat sub Cartea de taină, a răscumpărării. Acum Mielul O are în mîna Lui, și urmează să O desfacă.

¹⁴⁰ Acum să ne uităm la Matei capitolul al 24-lea, Mielul Însuși vorbește. Acum, oricine știe căci Cristos este autorul întregii Cărți, atît cît privește asta. Dar aceasta este vorbirea Lui—Lui aici, sau predica Lui—Lui către—popor, în regulă, către Iudei.

¹⁴¹ Acum eu vreau ca voi să vă țineți Cartea în felul *acesta*, Matei 24 și Apocalipsa 6, în felul *acesta*. [Fratele Branham își ține Biblia deschisă la aceste două capitole—Ed.] Și să comparăm ceva aici doar un picuț.

¹⁴² Acum, priviți aceasta acum, și voi puteți afla întocmai cum—cum este aceasta. Vedeți, ce arată Mielul *aici*, exact în simbol, ce El a spus *aici* în Cuvînt. Făcînd exact, astfel că o face corect. Acum, aceea este—aceea este tot ce este de aceasta. Aici este. . . *Aici* este una, El vorbește despre aceasta, și *aici* este unde aceasta s-a întîmplat. Vedeți? Aceasta este doar adevărire perfectă.

¹⁴³ Acum, acum să ne uităm la al 24-lea capitol din Sfîntul Matei, și Apocalipsa 6, și comparați al 24-lea capitol din Matei. Noi toți știm că acela era capitolul pe care fiecare școlar, la care merge fiecare persoană, să—să vorbească despre perioada Necazului. Aceasta iese din capitolul al 24-lea din Matei. Și acum să. . . Dacă asta este așa, acum noi. . . Căci, noi știm că această Pecete a Șasea este Pecetea judecății. Aceasta este Pecetea judecății, exact ceea ce este Ea.

¹⁴⁴ Acum, vedeți, noi am avut—anticristul să călărească. Am văzut Biserica să plece; acum Aceasta este terminată, se duce sus. Apoi noi vedem martirii, dintre acei Iudei în urmă acolo, sub altar. Acum aici este ruperea înainte a judecății, asupra oamenilor care sînt. . .

¹⁴⁵ Din această judecată de Necaz vor veni înainte cei o sută patruzeci și patru de mii de Iudei răscumparați. Eu vă voi dovedi că ei sînt Iudei, și nu Neamuri. Ei nu au nimic de a face

cu Mireasa, nici un lucru. Mireasa, noi deja vedem că Mireasa este dusă. Tu nu poți pune aceea altundeva; nu vine iarăși înapoi pînă la al 19-lea capitol din Cartea faptelor.

146 Acum observați, că, Pecetea a Șasea este Pecetea de judecată a Cuvîntului.

147 Acum, aici, să începem acum și să citim Sfîntul Matei, capitolul al 24-lea. Acum mi-ar place doar să vă dau ceva aici ceea ce eu tocmai am căutat, să gădesc. Acum, Sfîntul Matei, de la 1 la 3, păi, este unde noi o să citim mai întii.

Iar Isus a mers afară, și s-a îndepărtat de templu: și ucenicii lui au venit la el să-i arate clădirea templului.

Și el a zis către ei, Nu vedeți voi toate aceste lucruri? adevărat vă spun eu vouă, Că acolo nu va fi una . . . fi lăsată aici o piatră pe alta, care nu va fi aruncată jos.

Acum, și (al 3-lea verset) așa cum el ședea pe . . . munte . . . Măslinului, ucenicii au venit la el în particular, zicînd, Spune-ne, cînd vor fi aceste lucruri? . . . care va fi semnul venirii tale, și al sfîrșitului lumii?

148 Acum să ne oprim aici. Aceste trei versete, aceasta a avut loc, de fapt, Marți după-amiază, în Aprilie patru, A.D. 30. Și primele două versete au avut loc după-amiaza din . . . din patru Aprilie, în A.D. 30. Și al 3-lea verset a avut loc Marți seara din aceeași zi. Vedeți?

149 Ei au venit la templu, și ei L-au întrebat aceste lucruri. “Cum este cu *aceasta*? Și cum este cu *aceasta*? Priviți la acest templu măreț! Nu este acesta minunat?”

El a zis, “Acolo nu va rămînea o piatră una pe alta.”

150 Apoi El a mers sus pe munte și a șezut jos, vedeți. Că acolo, acolo El începe; este după-amiază. Și atunci cînd ei au făcut-o, ei L-au întrebat acolo sus, au zis, “Noi vrem să știm despre unele lucruri.”

151 Acum observați, aici sînt—aici sînt trei întrebări sînt puse de către Iudei, ucenicii Lui. Trei întrebări sînt puse. Acum priviți. “Ce,” prima, prima, “ce. . . Cînd vor fi aceste lucruri, cînd, ‘Nu va exista o piatră rămasă pe alta?’” “Care va fi semnul Venirii Tale?” a doua întrebare. “Și al sfîrșitului lumii?” Vedeți aceasta? Acolo sînt trei întrebări.

152 Acum, acolo este unde mulți oameni își fac greșeala. Ei aplică aceste lucruri aici la ceva epocă atunci, cînd, voi vedeți, El răspunde la trei întrebări. Ei. . .

153 Priviți acum cît—cît de frumos este aceasta, al 3-lea verset, vedeți, ultima frază acolo în al 3-lea verset. “Și ce va fi. . .” Întii, ei L-au chemat la muntele Măslinilor aici, în particular.

“Spune-ne, cînd vor fi aceste lucruri?” întrebarea numărul unu. “Ce va fi semnul Venirii Tale?” întrebarea numărul doi. “Și al sfîrșitului lumii?” întrebarea numărul trei. Vedeți? Acolo sînt puse trei întrebări diferite. Acum, acum eu vreau ca voi să întoarceți dincolo și să priviți cum le spune Isus aici despre aceste lucruri.

¹⁵⁴ Oh, aceasta este așa de frumos! Eu... Doar mă face... Eu—eu—eu iau... Ce era acel cuvînt pe care noi l-am folosit seara trecută? [Adunarea, “Stimulare.”—Ed.] Stimularea de la descoperire! Observați.

¹⁵⁵ Acum să întoarcem acum la Pecetea Întîia din—Pecetele din această Carte, și să comparăm această Pecete a Întîia cu această primă întrebare.

¹⁵⁶ Și fiecare întrebare, o compară drept în jos, și să vedem dacă aceasta nu merge mîna în mîna, întocmai cum noi am făcut în toate astealalte deschideri, la epocile bisericii și fiecare lucru, exact la fel. Acolo este Pecetea, perfect deschisă, atunci. Observați, acum. Acum noi o să citim, întîi, pentru... “Atunci El le-a răspuns...” Și—și atunci El—El o să înceapă să răspundă acum, și noi vrem să comparăm aceasta cu Pecetele.

¹⁵⁷ Acum priviți. Prima Pecete este Apocalipsa 6:1 și 2. Acum noi citim 6:1 și 2.

Și—și am văzut... Mielul cînd el a deschis una dintre peceți, și am auzit, de parcă era zgomotul unui tunet, una dintre cele patru făpturi zicînd, Vino și vezi.

Și am văzut, și iată un cal alb: și cel care ședea pe el avea un arc; și lui i s-a dat o coroană: și el a mers înaintea biruind, și să biruiască.

¹⁵⁸ Cine am aflat noi că era acest ins? [Adunarea zice, “Anticristul.”—Ed.] Anticristul. Matei 24, acum 4 și 5.

Și Isus a răspuns și a zis către ei—către ei, Băgați de seamă ca nici un om să nu vă amăgească.

Căci mulți vor veni în numele meu, zicînd, eu sînt Cristos; și vor înșela pe mulți.

¹⁵⁹ Vedeți aceasta? Anticrist. Acolo este Pecetea voastră. Vedeți? Vedeți? El a vorbit aceasta aici; și aici ei deschid o Pecete, și aici era el, întocmai perfect.

¹⁶⁰ Acum Pecetea a Doua, Matei 24:6, Apocalipsa 6:3 și 4. Acum priviți, Matei 24:6. Acum lăsați-mă să văd ce zice acesta.

Și veți auzi de războaie și vești de războaie: vedeți ca voi să nu vă tulburați: căci toate aceste lucruri trebuie să se întîmple, dar sfîrșitul nu este încă.

¹⁶¹ În regulă, să luăm Pecetea a Doua, Apocalipsa 6:3 și... Doi. Urmăriți ce zice El acum.

Și când el a deschis pecetea a doua, și am auzit a doua făptură zicînd, Vino . . . vezi.

Și acolo a mers înainte un alt cal care era roșu: și i s-a dat putere la acela care ședea pe el să ia pacea de pe pămînt, și ca ei să se omoară unul pe altul: și lui i s-a dat o sabie mare.

162 Perfect, întocmai exact! Oh, mie îmi place să fac Scriptura să răspundă Ea însăși. Voi nu? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Duhul Sfînt a scris—O toată, dar El este în stare să O descopere.

163 Acum să observăm Pecetea a Treia. Acum, aceasta este foamete. Acum, Matei 24:7 și 8. Să luăm 7 și 8, în Matei.

Și se va scula națiune contra națiune, și împărăție contra împărăție: și acolo va fi foamete, . . . ciumi, . . . cutremure, în diferite locuri.

Toate aceste lucruri sînt începutul durerii.

164 Vedeți, voi veniți drept înainte în sus acum. Acum, Apocalipsa, în al 6-lea, acum noi urmează să deschidem Pecetea a Treia. Aceasta se găsește în Apocalipsa 6:5 și 6.

Și când el a deschis pecetea a treia, eu—eu am văzut făptura a treia zicînd, Vino și vezi. Și am privit, și iată un cal negru; și cel ce ședea pe el avea o pereche de balanțe în mîna lui.

Și am auzit un glas în mijlocul celor patru făpturi zicînd, O măsură . . . un ban . . . O măsură de grîu pentru un ban, și trei măsuri de orz pentru un ban; și vezi ca tu să nu vatâmi uleiul și . . . vinul.

165 Foamete! Vedeți, exact aceeași Pecete, același lucru l-a spus Isus. În regulă.

166 Pecetea a Patra, “epidemii” și “moarte.” Observați, Matei 24. Noi vom citi al—al 8-lea verset, 7-lea și 8-lea, eu cred că este acesta, despre această Pecete a Patra, eu am aici. În regulă.

167 Acum, ce am citit eu în urmă aici? Am citit eu ceva greșit? Da, eu am avut aceea însemnat. Da, asta este. Acum noi mergem. Acum noi mergem. În regulă, domnule.

168 Acum să începem aici la al 7-lea, despre această, Pecete a Patra; și la 6:7 și 8, despre cealaltă, în Apocalipsa.

169 Acum să vedem al 7-lea și al 8-lea din Matei 24. În regulă, acum.

Și se va ridica națiune contra națiune, și împărăție contra împărăție: și acolo va fi foamete, . . . epidemii, . . . cutremure, în diverse locuri.

Și aceste lucruri sînt începutul durerilor.

170 Acum Pecetea a Patra, așa cum noi o citim aici, era . . . Pecetea a Patra, a început al 7-lea și al 8-lea, despre astalaltă acum.

Și când el a deschis pecetea a patra, și iată. . . a patra făptură a zis, Vino și vezi.

Și m-am uitat, și iată un cal galben: . . .

171 Acum așteptați. Eu am aceasta scrisă jos greșit. Da. Da. Acum doar un minut, acum, 7 și 8.

172 Acum să vedem, Matei 24:7 și 8. Acum să vedem. Noi vom lua aceea. Aceea este a Treia, deschizându-se, nu-i așa? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Matei 24:7 și 8. Îmi pare rău. Acum, aceea deschide ploaia . . . sau foamea, deschide foamea. În regulă.

173 Acum, “epidemiile” și “moartea.” Da, domnule. Acum noi mergem la aceasta, 7 și 8. Acum, aceea ar fi Pecetea a Patra. Să vedem unde obținem noi Pecetea a Patra. “Și când el a deschis a Patra—a Patra Pecete. . .” Da, acesta este călărețul pe cal galben, “Moarte,” vedeți.

Și—și m-am uitat, și iată un cal galben: și el. . . cal galben: iar numele celui ce ședea pe el era chemat Moarte, și Iadul l-a urmat. . . pe el. Și lui i s-a dat putere peste cele patru. . . părți ale pământului, să omoare cu sabia, și cu foamea, și cu moarte, și cu fiarele pământului.

174 Acum, vedeți, acela era “Moarte.”

175 Acum, Pecetea a Cincea, Matei 24:9-13. Să vedem dacă eu am aceasta corect, acum, iarăși. Vedeți?

Și atunci ei vă vor da să fiți chinuiți, și vă vor omorî (ia te uită): și voi veți fi urîți de toate națiunile pentru numele meu. Și când. . .

Și atunci mulți vor vinde. . . mulți vor cădea, și se vor vinde unul pe altul, și se vor urî unul pe altul.

Și se vor ridica mulți profeți falși, și. . . amăgesc pe mulți.

Și pentru că fărâdelegea se va înmulți, dragostea multora se va răci.

Dar cel care. . . rabdă pînă la sfîrșit, acela va fi mîntuit.

176 Acum, noi sîntem la Pecetea a Cincea acum. Și aceea era seara trecută, vedeți. “Ei vă vor preda, vinde unul pe altul,” și așa mai departe.

177 Acum priviți aici la al 6-lea, Pecetea, 6:9 la 11. Acum să o luăm pe aceea, Apocalipsa 6:9 la 11.

Și când el a deschis pecetea a cincea, eu am văzut sub altar sufletele acelor care au fost uciși pentru cuvîntul lui Dumnezeu, și pentru mărturia ce ei au ținut-o:

Și ei au strigat cu un glas tare, zicînd, Pînă cînd, . . . Doamne, sfinte . . . adevărate, tu nu . . . judeci și răzbuni sîngele nostru asupra acelora care locuiesc pe pămînt?

Acum, și la fiecare din ei li s-a dat robe albe; și s-a spus către ei, ca ei să se mai odihnească pentru puțină vreme, pînă cînd împreună slujitorii cu ei de asemeni și frații lor, . . . vor fi omorîți ca și ei, se va împlini.

178 Acum, voi vedeți, sub Pecetea a Cincea, noi aflăm—noi aflăm aici martiraj.

179 Și sub 24:9 de aici, noi . . . la 13, noi aflăm de asemeni că acesta era martir. “Ei vă vor preda, și vă vor omori,” și așa mai departe. Vedeți, aceeași Pecete fiind deschisă.

180 Acum, în Pecetea a Șasea, este aceea la care noi ajungem acum, Matei 24:29 și 30. 24, și să luăm 29 și—și 30. Iată-ne aici.

Acum, noi urmează să luăm, de asemeni, Apocalipsa 6:12 la 17.

181 Aceea este exact ce noi tocmai am citit. Acum ascultați la aceasta, acum, ce a spus Isus în Matei . . . : 29, 24:29 și 30.

Imediat după necazul din acele zile . . .

182 Ce? Cînd . . . acest necaz, acest necaz amator prin care ei au mers aici, vedeți.

. . . soarele va fi întunecat, și luna nu-și va da lumina ei, și stelele vor cădea din cer, și puterile . . . cerurilor vor fi zguduite:

Și atunci va apărea semnul Fiului omului în cer: și atunci va fi că toate semînțiile pămîntului se vor jăli, și ei vor vedea pe Fiul omului venind în norii cerului cu putere și mare slavă.

183 Acum, citim aici în Apocalipsa acum, a—a Șasea Pecete, aceea la care noi sîntem chiar acum.

Și . . . iată cînd el a deschis pecetea a șasea, și, iată, acolo a fost un mare cutremur de pămînt; și soarele a devenit negru ca un sac (vedeți?) de pînă, și luna a devenit ca sîngele;

Și stelele cerului au căzut pe pămînt, întocmai cum un smochin își aruncă smochinele ne la timp, cînd el . . . scuturat de un vînt puternic.

Și cerurile s-au îndepărtat ca un sul așa cum este rulat împreună; și fiecare munte și fiecare ostrov . . . s-au mutat de la locul lor.

Și împărații pămîntului, și oamenii mari, și oamenii bogați, și căpitani șefi, și oamenii puternici, și fiecare rob, . . . fiecare om liber, s-au ascuns în peșteri . . . în stîncile munților;

Și au zis către munți și stînci, Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de fața aceluia care șade pe tron, și de mînia—mînia Mielului:

Căci ziua mării a mîniei lui a venit; . . . cine va fi în stare să o sufere?

184 Doar perfect, întorcem drept înapoi acolo, să vedem ce a zis Isus acum aici în Matei 24:29. Ascultați. “După,” acest caz Eichmann, și așa mai departe.

Imediat după necazul din zilele acelea soarele va fi întunecat, . . . luna nu-și va—nu-și va da lumina ei, . . . stelele vor cădea din cer, . . . puterile . . . cerului vor fi zguduite:

Acum priviți.

Și atunci va apărea semnul Fiului omului în cer: și ei vor vedea, și ei . . . și atunci se vor jăli toate semințiile pămîntului, și ei vor vedea pe Fiul omului venind în norii cerului cu mare putere și slavă.

Și . . . a trimis înainte pe îngerii lui, și așa mai departe, și cu un . . . sunetul unei trâmbițe, și . . . îi va strînge laolaltă . . . cele patru vînturi, . . . strădui împreună.

185 Vedeți, întocmai exact, comparînd ce a spus Isus în Matei 24, și ce a deschis aici revelatorul în Pecetea a Șasea, este întocmai exact. Iar Isus vorbea despre perioada Necazului. [Fratele Branham bate în amvon de trei ori—Ed.] Vedeți?

186 Întîi, el a întrebat cînd vor fi aceste lucruri, cînd va fi luat templul. El a răspuns asta. Următorul lucru el a întrebat, cînd va veni timpul . . . Acolo a venit epoca martirilor. Și cînd aceasta va face, cînd se va ridica anticristul; și cînd anticristul va lua templul.

187 Daniel, cum am putea noi să mergem înapoi și să luăm pe Daniel acolo, cînd el a spus asta, acest prinț care va veni. Voi cititorii cunoașteți asta. Și ce va face el? El va lua la o parte jertfa zilnică, și tot ce va avea loc în decursul timpului. A zis . . .

188 Isus, chiar, vorbind despre aceasta aici, a subliniat aceasta. A zis, “Cînd voi vedeți uriciunea care face pustiire, vorbită de către profetul Daniel, stînd în locul sfînt.” [Fratele Branham bate în amvon de trei ori—Ed.] Ce este aceea? Moscheea lui Omar, a stat în locul templului cînd ei l-au ars jos. A zis, “Cei care sînt în munți să . . . Cei care sînt pe acoperișul casei, să nu coboare să ia lucruri afară din casă, sau cei care este pe cîmp să nu se întoarcă. Căci acolo va fi un timp de necaz!” Voi vedeți? Și toate aceste lucruri vor avea loc, le-a mutat înainte în jos acum și ne-a adevărit, înapoi la această deschidere a Pecetei a Șasea.

189 Acum eu vreau ca voi să observați. Isus...Acum, cam miine seara, asupra Acesteia, Isus a omis învățătura despre Pecetea a Șaptea. Aceasta nu este aici. Priviți, El merge drept înainte cu pildele acum, după aceea. Și Ioan a omis Pecetea a Șaptea. A Șaptea, ultima, Pecetea a Șaptea, aceea urmează să fie un lucru mare. Aceasta nici măcar nu este scrisă, vedeți. A omis Pecetea a Șaptea; ei amîndoi au omis. Iar revelatorul, cînd Dumnezeu doar a spus că acolo era...Ioan a zis, “Acolo era doar tăcere în Cer.” Isus nu a spus un cuvînt despre Aceasta.

190 Observați acum, înapoi la versetul al 12-lea, observați, nici o Făptură. Acela este al 12-lea verset, începînd asupra Pecetei noastre, să o vedem deschisă. Nici un Animal, ca, Făpturi vii, nu este reprezentat aici, la amîndouă, cum era și la Pecetea a Cincea. De ce? Aceasta s-a întîmplat, la cealaltă parte a epocii Evangheliei, în perioada Necazului. Pecetea a Șasea este perioada Necazului. Aceea este ce are loc. Mireasa s-a dus. Vedeți? Acolo nu este nici o Făptură vie sau nimic acolo să spună aceasta. Aceasta este doar...Acum, Dumnezeu nu se mai ocupă de Biserică; Ea a fost dusă.

191 El se ocupă cu Israel, vedeți. Vedeți, aceasta este partea cealaltă, aceasta este cînd Israel a primit Mesajul împărăției, prin cei doi profeți din Apocalipsa 11. Rețineți, Israel este o națiune, slujitorul lui Dumnezeu, națiune. Și cînd—cînd—cînd Israel este adus înăuntru, aceasta va fi o—o afacere națională.

192 Israel, epoca împărăției, este unde David...Fiul lui David, șade pe tron. Acela este motivul că femeia aceea a strigat, “Tu Fiu al lui David!” Și David este să...Fiul lui David! Dumnezeu a jurat prin El, lui David, că El va ridica sus pe Fiul Lui care-i va lua tronul. Acela va fi un tron veșnic. Vedeți? Acesta nu va avea sfîrșit. Solomon l-a dat, într-un model, în templu. Și Isus doar le-a spus aici, aceea este, “Acolo nu va fi o piatră rămasă pe una din ele.” Dar El încearcă să le spună aici, ce este...El vine înapoi.

“Cînd vii Tu înapoi?”

193 “Aceste lucruri vor avea loc înainte ca Eu să vin înapoi.” Și iată-le aici!

Acum noi sîntem la timpul Necazului.

Rețineți, cînd împărăția este așezată, pe pămînt... .

194 Acum, aceasta ar putea fi puțin șocant. Și dacă există o întrebare, și voi—voi încă mă puteți întreba; dacă voi vreți să puneți întrebarea sus, după ce aceasta a fost chemată, și doar o atinge; dacă voi nu ați, nu o știți deja.

195 În timpul Mileniului, acesta este Israel care este o națiune, cele douăsprezece seminții ca o națiune.

¹⁹⁶ Dar Mireasa este în palat. Ea este Regina acum. Ea este măritată. Și toți de pe pământ vor veni în această cetate, Ierusalim, și vor aduce slava lor acolo înăuntru. “Iar porțile nu se vor închide, în—în—în noapte, deoarece acolo nu va fi vreo noapte.” Vedeți? Porțile vor fi întotdeauna deschise. “Iar împărății pământului,” Apocalipsa . . . :22, “vor aduce onoarea și slava lor în această cetate.” Dar Mireasa este acolo înăuntru cu Mielul. Oh, Doamne! Voi puteți vedea aceea, înăuntru acolo! Nu . . . Mireasa nu o să fie aici afară să trudească în vii. Nu, domnule. Ea este Mireasa. Ea este Regina la Rege. Aceștia sînt ceilalți care muncesc acolo afară, națiunea, nu Mireasa. Amin. În regulă.

¹⁹⁷ Observați acești mesageri acum, acești mesageri din Apocalipsa . . . :12, acești doi profeți, ei urmează să predice, “Împărăția este aproape!” Vedeți? Împărăția Cerurilor urmează să fie așezată. Timpul, ultimii trei ani și jumătate din a șaptezecoa săptămînă a lui Daniel, promisă la Iudei, poporul Lui. Rețineți acum, că, să dovedim asta, că aceasta este ultima parte din a șaptezecoa săptămînă a lui Daniel. Eu am o întrebare asupra acesteia pentru mine. Vedeți?

¹⁹⁸ Acum, șaptezeci de săptămîni au fost promise, care erau șapte ani. Și în mijlocul celor șapte săptămîni, Mesia urma să fie stîrpit, să fie făcut o jertfă. El va profeti trei ani și jumătate, și atunci el va fi stîrpit, ca o jertfă pentru popor. Și acolo încă este o hotărîre, că trei ani și jumătate sînt încă hotărîți pentru Israel. Apoi, cînd Mesia a fost stîrpit, Iudeul a fost orbit astfel că el nu putea vedea că acela era Mesia.

¹⁹⁹ Și, atunci, cînd Mesia a fost stîrpit, atunci Evanghelia și epoca harului a venit la Neamuri. Și ei au venit jos, și Dumnezeu a tras pe unul de *aici* și de *acolo*, și *aici* și *acolo*, și i-a pus deoparte sub mesageri; și *aici* și *acolo*, și *aici* și *acolo*, și i-a pus deoparte sub mesageri.

²⁰⁰ Și El a trimis înainte pe primul mesager, și el a predicat, și o trîmbiță a sunat; așa cum noi o luăm, după o vreme. Și, atunci, trîmbița a declarat război. Trîmbița întotdeauna denotă război. Mesagerul, îngerul a venit pe pământ, mesagerul orei, ca a lui Luther, ca oricare dintre mesagerii despre care noi am vorbit. Ce face el? El sosește; și o Pecete s-a deschis, descoperit; o trîmbiță sună, război declarat, și ei se îndepărtează. Și apoi mesagerul moare. El sigilează deoparte acest grup; ei sînt puși înăuntru. Și o plagă cade asupra acelor care L-au respins. Vedeți?

²⁰¹ Atunci acesta merge înainte, atunci ei se organizează, obțin o altă organizație. Noi doar am venit prin aceasta. Atunci, aici vin ei afară cu o altă putere, vedeți, o altă putere, o altă epocă a bisericii, o altă slujbă. Apoi, cînd el face asta, vine înainte Dumnezeu cu slujba Lui, cînd anticristul vine cu a lui. Vedeți, *anti* este “împotrivă.” Ei merg coastă în coastă.

202 Eu vreau ca voi să observați ceva. Tocmai cam la timpul în care—care Cain a venit pe pământ, Abel a venit pe pământ. Eu vreau ca voi să observați, tocmai cam la timpul în care—care Cristos a venit pe pământ, Iuda a venit pe pământ. Cam la timpul în care Cristos a plecat de pe pământ, Iuda a plecat de pe pământ. Tocmai cam la timpul în care—a căzut Duhul Sfânt, a căzut duhul anticrist. Tocmai cam la timpul în care Duhul Sfânt se descoperă pe Sine aici în ultimele zile, anticristul își arată culorile lui, venind sus prin politica și lucrurile lui. Și tocmai cam la timpul în care anticristul se mută pe sine pe deplin pe stra- . . . pe scenă; Dumnezeu se mută pe Sine pe deplin înainte, să răscumpere toată aceasta. Vedeți, doar merge, doar drept împreună. Și ei sînt, amîndoi, alături. Cain și Abel! [Fratele Branham bate din palme o dată—Ed.] Cioara și porumbelul, pe corabie! Iuda și Isus! Și doar jos înainte, voi o puteți lua. Doar . . .

203 Aici era Moab și Israel; ei amîndoi. Moab nu era o națiune păgînă. Nu, domnule. Ei au oferit aceeași jertfă pe care Israel a oferit-o. Ei s-au rugat la același Dumnezeu. Exact. Moab a fost chem- . . . Era una din fiicele lui Lot care s-a culcat cu tatăl ei, și a avut un copil. Și acel copil a fost numit Moab. Și din el a ieșit rasa Moab, țara lui Moab.

Și cînd ei au văzut pe Israel, fratele lor răscumpărat, că vine.

204 Ei erau fundamentali. Ei erau o mare denominațiune. Israel nu avea denominațiune; el doar a locuit în corturi și oriunde mergi. Dar Moab avea demnitarii, împărații, și așa mai departe. Și ei aveau pe Balaam acolo sus, un—un profet fals. Și ei aveau toate acestea. Apoi ei au venit jos acolo să blesteme pe fratele lor mai mic care era pe drum spre țara promisă, mergînd la promisiunea lui.

205 Și el a mers și i-a întrebat, “Pot eu să trec prin țara ta? Dacă vacile mele beau apă, eu voi plăti pentru aceasta. Dacă ele mănîncă iarbă, noi vom plăti pentru aceasta.”

206 El a zis, “Nu. Tu nu o să îți nici o trezire ca aceea pe aici. Asta-i adevărat. Tu nu îți ceva de felul acela pe aici.”

207 Și atunci priviți ce a făcut el. El a venit drept înapoi în formă de Izabelă, și a venit jos prin profetul acela fals, și a făcut ca copiii lui Dumnezeu să greșească. Și s-au căsătorit cu femei Moabite în—în Israel, și a cauzat curvie.

208 Și el a făcut același lucru, în aceeași epocă, în călătorie, pe drum spre Țara promisă, pe care noi sîntem. Ce a făcut el? Profetul fals a venit chiar în jur și s-a căsătorit, și a chemat în biserica Protestantă, și a făcut denominațiuni, întocmai exact cum au făcut ei în urmă acolo. [Fratele Branham bate în amvon de patru ori—Ed.]

209 Dar bătrînelul Israel s-a mișcat drept înainte, la fel. El a deraiat în pustie pentru multă vreme, și toți dintre luptătorii aceia vechi au trebuit să moară, dar el a mers drept înainte în țara promisă. Da. Da. Priviți-i pe toți la braț, chiar înainte ca ei să treacă Iordanul. Ha-ha! Îmi place asta. Acum noi ajungem jos la epoca aceea chiar acum, aici acum. Observați.

210 Acum noi aflăm, că, timpul, ultimii (am zis) trei ani și jumătate din șaptezeci de săptămîni a lui Daniel.

211 Lăsați-mă să explic aceasta puțin mai aproape acum, pentru că eu văd pe cineva aici care întotdeauna a urmărit asta, și eu—eu vreau să încerc să mă fac clar; un învățător.

212 Observați cînd cele șaptezeci de săptămîni vin înăuntru. Cînd Daniel a văzut vedenia despre timpul care vine, și sfîrșitul Iudeilor, dar el a spus că acolo erau hotărîte șaptezeci de săptămîni. Aceea era șapte ani; în mijlocul acesteia, păi, Mesia va fi aici, sau, și va fi stîrpit, ca o jertfă. Acum, aceea era exact ce a avut loc.

213 Atunci, Dumnezeu s-a ocupat cu Neamurile pînă cînd ei au luat afară un popor pentru Numele Lui. Îndată ce Biserica Neamurilor este luată afară, El a luat sus Biserica.

214 Și cînd El a făcut-o, fecioara adormită, biserica însăși. . . Mireasa a plecat sus. Și biserica însăși a fost pusă în “întunericul de afară, unde există plînsul, și vaietul, și scrișnirea dinților.” În același timp, Necazul cade asupra aceluia popor.

215 Și în timp ce cade Necazul, acolo înăuntru vin acești doi profeți din Apocalipsa 11, să le predice Evanghelia. Și ei predică o mie, o sută. . . și șaizeci de zile. Vedeți? Păi, aceea este exact, cu treizeci de zile în lună așa cum are calendarul adevărat, este exact trei ani și jumătate. Aceea este a șaptezecoa parte a lui Daniel, ultima parte din a șaptezecoa săptămîină. Vedeți?

Dumnezeu nu s-a ocupat de Israel aici. Nu, domnule.

216 Un frate m-a întreat, nu cu mult în urmă, a zis, “Să mă duc eu la. . .” Un—un frate aici în biserică, un prețios, frate scump, a zis, “Eu—eu vreau să merg la Israel. Eu cred că acolo este o trezire.”

217 Cineva a spus către mine, “Frate Branham, tu ar trebui să mergi la Israel chiar acum. Ei ar vedea aceasta.” Vedeți, voi nu o puteți face.

Eu am stat chiar acolo, și mă gîndeam. . .

218 Acei Iudei au zis, “Dacă eu. . . Păi, dacă acesta ar fi, Isus să fie—să fie Mesia,” a zis, “să mă lase să-L văd că face semnul unui profet. Noi vom crede pe profeții noștri, pentru că aceea este ceea ce ei—ei trebuie să fie.”

219 “Ce aranjament,” mă gîndeam. “Iată-mă că plec!” Cînd am ajuns chiar acolo, chiar aproape de acesta, chiar . . . Eu eram, păi, eu eram la Cairo. Și eu mi-am avut biletul în mînă, pentru Israel. Și am zis, “Eu, eu voi merge, să văd dacă ei cer asta, dacă ei pot să vadă un semn al unui profet. Noi vom vedea dacă ei vor accepta pe Cristos.”

220 Lewi Pethrus, din biserica Stockholm, le-a trimis un milion de Biblii.

221 Și acei Iudei venind acolo înăuntru! Voi ați văzut filmul. Eu îl am pe mosor, chiar aici în spate acum, *Trei Minute Pînă La Miezul Noptii*. Iar acei Iudei venind înăuntru, de prin toată lumea, pretutîndeni, au început să se adune înăuntru acolo.

222 După ce Anglia a mers înăuntru acolo, în timpul Generalului Allenby. În *Declinul Războiului Mondial*, în volumul al doilea, eu cred că este acesta. Și ei s-au predat, Turcii s-au predat. Atunci el l-a dat înapoi la Israel. Și ea a crescut ca o națiune, și acum ea este o națiune desăvîrșită: proprii ei bani, moneda, steag, armată, și toate celelalte. Vedeți?

223 Și acești Iudei, venind înapoi la patria țară, ei erau . . . Primul lucru, cînd ei au mers jos în Iran, și jos acolo înăuntru, să-i ia, ei au întreat . . . Ei au zis că el . . . Ei vor ca ei să-i ducă înapoi la Israel, să le dea locul lor; să-i ducă înapoi în țara lor, Palestina, unde ei trebuie să fie.

224 Și, rețineți, atît timp cît Israelul este afară din țara aceea, ea este afară din voia lui Dumnezeu; ca Abraham, la care i s-a dat aceasta. Și cînd . . .

225 Ei nu au vrut să urce pe avion. Ei nu au văzut niciodată așa ceva. Acolo era un rabin bătrîn care a pășit jos acolo, a zis, “Profetul nostru ne-a spus, căci, cînd Israel a mers acasă, că aceasta va fi ‘pe aripile unui vultur,’” pe avion, în drum acasă.

226 Ea este acolo acum, construind. Smochinul restaurînd! Amin! Steaua veche cu șase colțuri a lui David fluturînd!

227 “Zilele Neamurilor sînt numărate, cu groază împovărate!” Perioada Necazului chiar aproape!

228 Și stînd chiar aici, și Pечеțile fiind deschise, Biserica gata să-și ia zborul Ei în aer!

229 Și Necazul se așează înăuntru, atunci Dumnezeu vine jos și-i scoate pe cei o sută patruzeci și patru de mii afară de acolo. Amin! Acolo, oh, aceasta este perfect! Voi vedeți unde Pечеțile aduc aceasta afară acum, vedeți, deschide aceasta? Acum, aceștia sînt ultimii trei ani și jumătate pentru popor. De asemeni, dacă voi observați, acesta este timpul în care Dumnezeu va chema pe acei o sută și patruzeci și patru de mii de Iudei, în acești ultimii trei ani și jumătate.

²³⁰ Vedeți, El nu s-a ocupat de ei, deloc. Ei nu au avut un profet. Ei nu vor crede în nimic altceva decât un profet. Tu nu-i înșeli pe ei. Astfel, ei o să audă un profet, da, domnule, și asta-i tot. Că, Dumnezeu le-a spus asta la început, și ei stau drept cu aceasta.

²³¹ El a zis, “Domnul Dumnezeuul vostru va ridica un Profet printre voi, ca mine.” Moise a spus asta. Și a zis, “De El să ascultați. Și oricine nu va asculta acel Profet, va fi stîrpit din popor.” Asta-i adevărat.

²³² Și, voi vedeți, ochii lor trebuiau să fie orbiți, sau ei L-ar fi recunoscut. În loc de asta, fiind orbiți, ei erau... Aceea l-a lăsat pe Satan să ajungă peste ei, și ei zic, “El este un ghicitor, Beelzebub. Sîngele Lui să fie asupra noastră. Noi știm că nu este nimic de El.” Vedeți?

²³³ Iar sărmanii oameni erau orbiți. Acela este motivul că grupul Eichmann și tot acel grup a fost ucis în urmă acolo. Avea un drept să vină înăuntru; propriul lor Tată trebuia să le orbească ochii astfel ca El să ne poată lua pe noi.

²³⁴ Acela este cel mai înduioșător lucru în Scripturi, aproape. Doar gîndiți-vă acolo, Iudeii, chemînd Sîngele propriului lor Tată, propriul lor Dumnezeu atîrnînd acolo, sîngerîng. Priviți, “Acolo ei L-au răstignit,” Biblia a spus. Acestea sînt patru din cele mai mărețe cuvinte. Priviți. “Acolo,” Ierusalim, cea mai sfîntă cetate din lume. “Ei,” cel mai sfînt popor din lume. “Răstignit,” cea mai brutală moarte în lume. “El,” cea mai importantă Persoană în lume. Vedeți? De ce? Poporul religios, cea mai măreață religie din lume, singura religie adevărată în lume, stătea acolo, răstignind tocmai pe Dumnezeuul de care Biblia lor a spus că va veni.

²³⁵ De ce nu au văzut ei aceasta? Biblia ne spune că Dumnezeu i-a orbit astfel ca ei să nu o poată vedea. Ei. . . El a zis, “Care dintre voi Mă poate acuza de păcat?” Cu alte cuvinte, “Dacă Eu nu aș fi făcut exact ceea ce este prezis ca Eu să fac, atunci voi să-Mi spuneți.” *Păcat* este “necredință.” El a făcut exact ce I-a spus Dumnezeu, dar ei nu au putut să vadă aceasta.

²³⁶ Acum cînd voi vorbiți cu oamenii, este întocmai cum arunci apa pe spatele unei rațe. Vedeți voi ce vreau eu să spun? Este un lucru de milă, cînd voi vedeți aceste națiuni și popoare, în felul în care ei fac, așa rigid și religie! Dar nu ne spune Duhul Sfînt asta? “Ei vor fi încăpățînați, îngîmfați, iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu, călcători de cuvînt, acuzatori falși, neînfrînați, și disprețuitori de acei care sînt buni. Ei vor avea o formă de evlavie, dar vor nega Puterea Evangheliei.” A zis, “De la aceia, îndepărtați-vă de la ei.”

²³⁷ Ia te uită, acești denominaționali răsucesc Aceasta. Ei iau toată slava și Puterea, O pun înapoi cu apostolii, și restul din Aceasta acolo în Mileniul. Aceasta este întocmai ca un om, așa

cum am spus înainte; un om întotdeauna îi dă lui Dumnezeu laudă pentru ceea ce El a făcut, uitându-se înainte la ceea ce El va face, și ignorând ceea ce El face chiar acum. Acea este exact. Omul încă este același lucru.

238 Acolo erau acei Iudei stînd acolo, zicînd, “Glorie lui Dumnezeu! Păi,” la al 6-lea capitol din Sfîntul Ioan, au zis, “părinții noștri au mîncat mană în pustie!”

Iar Isus a zis, “Ei sînt, fiecare, morți.”

239 “Ei au băut apă din Stîncă în pustie, și fiecare lucru.”

240 El a zis, “Eu sînt Stîncă aceea.” Asta-i adevărat. Amin. El a zis, “Dar Eu sînt Pîinea Vieții care a venit de la Dumnezeu din Cer, acel Pom al Vieții din Eden în urmă acolo. Dacă un om mănîncă această Pîine, el nu va muri; Eu îl voi învia din nou în zilele din urmă.” Și totuși ei nu au putut să o vadă! Asta-i adevărat.

241 Tocmai Mesia stînd acolo, vorbind tocmai cuvintele din inima lor, și lucruri ca acelea, arătînd că El era Mesia, întocmai ceea ce Mesia trebuia să facă!

242 Și aceia stînd acolo cu mîinile la spatele lor, și, “Ha! Aceasta nu poate fi. Nu, nu. El—El—El nu a venit în tendința corectă. Vedeți, El a venit din Betleem. Și El—El nu era nimic decît un copil ilegitim. Și acela era Diavolul lucrînd asupra Lui. Noi—noi știm că El este nebun. El este trăsnit. El are un drac.” Vedeți? Ochii lor erau de fapt orbiți la aceea, acum.

243 Dar ei așteaptă pe profetul lor. Și ei urmează să-l primească, urmează să primească doi dintre ei. Asta-i adevărat.

244 Acum observați, iarăși, acum, de asemeni, cînd acești Iudei. . . Eu vă voi da un alt simbol mic, astfel voi vă puteți da seama că aceștia sînt Iudei aici acum, pe partea asta a Răpirii. Priviți ce ia loc. Aceasta este de asemeni simbolizat. . . Noi nu vom lua timpul să facem aceasta, deoarece noi mergem—mergem aici afară. De asemeni simbolizat în. . . în ceea ce se cheamă “necazul lui Iacob.” Acum priviți. Acești Iudei aici au. . . Observați. Oh, aceasta este o. . .

245 Eu—eu—eu am să iau doar un picuț de timp aici, vedeți. Aceasta mă emoționează cînd eu încep să omit pe aici în felul acesta. Și. . . Vedeți? Observați. Eu vreau ca voi să vedeți aceasta. Și eu—eu—eu doar. . . Păi, Dumnezeu o să vă arate aceasta, eu sînt sigur. Priviți.

246 Iacob avea dreptul de naștere. Este asta adevărat? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Dar el sigur a fost un mic înșelător cu aceasta. Vedeți? El a mers jos și l-a înșelat pe tatăl lui. El a înșelat pe fratele lui. El a făcut totul. Dar, totuși, legal, drept în jos, el l-a avut, deoarece Esau l-a vîndut. Dar apoi cînd el merge jos acolo să lucreze pentru socrul lui, el a pus

acele bețe de plop în apă, să facă vitele acelea însărcinate și altele să nască viței pestriți. Și, oh, voi știți fiecare lucru ce el a făcut în felul acesta, doar să—să ciștițe bani. Acum priviți, acum. El a fost înlăturat de la poporul lui.

247 Acum, acesta este un model al Iudeului acum. El este un apucător de bani. Mie nu-mi pasă cum îi obține el, el îi va obține. El te va jupui de viu, să-i obțină. Acum, voi știți asta. El este un mic înșelător, asta-i tot. Băietе, să n-ai de a face cu el; el—el te va prinde, băietе. Da, domnule. De ce? El trebuie să fie așa. Acela este felul de spirit care dominează.

248 Întocmai exact ca acei reformatori, nu puteau înțelege acest Cuvînt, deoarece acela era duhul omului trimis la ei.

249 Aceasta este epoca vulturului care obține Cuvîntul și descoperirea. Toți care înțeleg asta, ridicați-vă miinile, astfel eu. . . Asta-i bine. Asta-i minunat. Vedeți? Asta-i bine. Acum, vedeți, dacă voi puteți ajunge înapoi aici sub aceste Peceti, dacă Ei ajung vreodată. . . Cînd Ele sînt deschise, voi puteți vedea exact ce face Dumnezeu, ce a făcut El, și ce o să facă El. Aici este aceasta, exact.

250 Și acela era motivul că oamenii au acționat în felul acela, deoarece acela era duhul care era prezis pentru epoca aceea, să fie peste ei. Ei nu puteau face nimic altceva.

251 Mă gîndesc la Ioan, Pavel, și aceia, acel Duh de leu acolo, l-e-u-l stînd acolo, Cuvîntul Însuși.

252 Pavel a stat drept cu acel Cuvînt, și a zis, “Eu știu asta, că acolo vor fi frați falși ridicați printre voi, mergînd în jur. Și ce vor face ei, denominațiuni și toate celelalte, printre voi, și ce vor face ei. Și aceasta va merge înainte pînă în ultimele zile, și un timp îngrozitor.” De ce? El era un profet. Acolo stătea acel Cuvînt în el. Cum o să se sfîrșească aceasta, departe acolo; a zis, “Se vor ridica oameni falși printre voi, și vorbind lucruri, și o să atragă la o parte frați care sînt ucenici.” Acela era exact anticristul. El a făcut întocmai exact aceea.

253 Observați după ce ei au mers în epoca întunecoasă a necazului. Ce era aceasta? Acolo nu era nimic ce puteau ei face. Roma a posedat. . . El avea puterea religioasă, și el avea puterea politică. Nu era nimic ce ei puteau face, ci doar lucrau să rămînă vii, și să se dea pe ei ca jertfă. Acesta era un bou. Aceea era tot ce puteau ei face. Acela era felul de Duh pe care ei îl aveau, Duhul lui Dumnezeu, boul.

254 Atunci, aici vin reformatorii, capul unui om, iscusit, înțelept; Martin Luther, John Wesley, și așa mai departe, Calvin, Finney, Knox, și restul din ei. Aici vin ei înainte, și, cînd ei au venit, ei erau reformatori. Ei au venit înainte, reformînd, aducînd pe oameni afară.

255 Și s-au întors drept înapoi în jur, întocmai cum ei au făcut în urmă acolo, și s-au căsătorit chiar drept înapoi în ea din nou, în sistemul lor denominațional, întocmai exact. Biblia a spus așa. Ea era o “curvă,” și apoi ea avea “stricate,” fiicele, întocmai exact.

256 Și Dumnezeu a zis, “Eu—Eu i-am dat timp să se pocăiască, și ea nu a făcut-o. Astfel Eu am să o iau pe ea și progeniturile ei, și le arunc acolo unde ele aparțin.” Acea este exact. Acum, că, Dumnezeu a spus asta, sub aceasta, vedeți, sub Pecete. Acum, acolo era ea. Noi aflăm că El face asta, și El o va face. Iar ei sint, fiecare, îndreptați pe drumul acela.

257 Dar, la toți acei care își au numele lor în Cartea Vieții, Dumnezeu îi va chema. Ei Îl vor auzi. “Oile Mele aud Glasul Meu,” a zis Isus. Singurul lucru ce noi îl avem de făcut este să facem o chemare de oi. Caprele nu cunosc Aceasta. Observați. Dar, voi vedeți, chemarea de oi, “Oile Mele aud Glasul Meu.” De ce? Ce este Glasul? Eu vreau să vă spun ce este un Glas. Un Glas este un—este un semn spiritual.

258 El a zis către Moise, “Dacă ei nu vor auzi Glasul primului semn, ei vor auzi Glasul celui de al doilea semn.”

259 “Oile Mele aud Glasul Meu.” Când aceste lucruri trebuie să aibe loc în aceste zile din urmă, oile lui Dumnezeu recunosc Asta. Da, domnule. Vedeți? Ei—ei Îl recunosc. “Oile Mele Mă cunosc.” Vedeți? “Ele nu vor urma un străin.” Să nu urmați pe acei străini. Acesta trebuie să fie un semn adeverit al zilei, și ei îl văd. Acum, acum observați.

260 Acum, Iacob, așa cum el a venit sus acum, primul lucru care-l știți, el a avut o dorință să meargă (unde?) înapoi în patrie.

261 Oh, aceea este exact ce a făcut Israel! Acea este—aceea este. . . Acela este Israel. Iacob este Israel. El doar și-a avut numele schimbat, voi știți. Vedeți? Și el era. . .

262 El a ajuns acolo afară, și el și-a luat toți banii care i-a avut, și-i putea lua, și i-a luat în orice fel a putut, de la rudeniile lui sau oricare altul. Astfel, înșelînd, furînd, mințind, în orice fel putea el să-i obțină, el i-a obținut. Vedeți? El a făcut-o.

263 Și atunci cînd el pornește înapoi spre casă, el a ajuns să simtă un dor de casă în inima lui. Dar așa cum el a pornit înapoi, pe drumul lui mergînd înapoi, el a întîlnit pe Dumnezeu, atunci numele lui a fost schimbat. Vedeți? Dar, în acest timp, el a fost așa de frămîntat, deoarece lui îi era teamă că Esau venea după el. Vedeți?

264 Și—și priviți, priviți banii, propunerea banilor. Întocmai cum Iudeul va încerca să facă acest legămînt cu—cu Roma,

vedeți, în propunerea lor de bani. Observați aceasta. Că Esau nu a avut nevoie de banii lui; nici Roma nu are. Ea are bogăția lumii în mîna ei. Vedeți? Dar aceasta nu a mers.

²⁶⁵ Dar noi aflăm acum, că Israel, în acel timp de necaz, cînd el era Iacob, el s-a luptat cu . . . că a apucat Ceva care era real. Acolo a venit jos un Om. Iacob și-a pus brațele în jurul Lui, și el a stat acolo. Și—și—Omul a zis, “Eu trebuie să plec acum. Se face de ziuă.” Oh, acel crăpat al zilei! Vedeți? Se pregătea să vină ziua.

²⁶⁶ Dar Iacob a zis, “Eu—eu nu Te voi lăsa. Tu, Tu nu poți să pleci. Eu am să stau chiar cu Tine.” Vedeți? “Eu vreau să se schimbe lucrurile aici.”

²⁶⁷ Aceia sînt cei o sută patruzeci și patru de mii, grămada aceea de jupuitori de bani, și lucruri ca acelea, cînd ei văd adevăratul, lucrul veritabil ca să îl apuce. Acolo stă Moise, și acolo stă Ilie. Amin! Ei se vor lupta cu Dumnezeu pînă cînd o sută patruzeci și patru de mii din semințiile lui Israel sînt chemați afară chiar acolo.

²⁶⁸ Aceea este tocmai înainte de perioada Necazului, vedeți, (oh ce minunat) de asemeni, “Necazul lui Iacob.”

²⁶⁹ Aici este cînd cei o sută patruzeci și patru de mii sînt chemați afară. Ei, predicatorii, acei doi profeți, ei predică ca Ioan Botezătorul. “Împărăția Cerurilor este aproape. Pocăiește-te, Israel!” Pocăiește-te de ce? “Pocăiește-te de păcatele tale, necredința ta, și întoarce-te înapoi la Dumnezeu!”

²⁷⁰ Acum să ne amintim ceva aici. Aceste mari întîmplări, la natură, s-au întîmplat înainte. În acest al 12-lea verset aici, vedeți, “Soarele a devenit așa de negru ca sacul de păr.” Acum comparați aceasta.

²⁷¹ Acum, rețineți, că aceea nu se întîmplă în Neamuri. Acesta este Israel. Lăsați-mă să vă arăt. Acum, rețineți, că eu am spus că aceștia cheamă afară cei o sută patruzeci și patru de mii. Vedeți? Acest timp acum, este cînd Necazul, care este să facă aceasta. Și acesta spune ce se întîmplă în acest Necaz.

²⁷² Acum să întoarcem la Exodul 10:21-23. Și priviți aici cînd . . . Exodul este cînd, desigur, Israel ieșea afară, urma să fie dus afară. Exodul, al 10-lea capitol, și al 21-lea, al 23-lea verset. Eu sînt așa de emoționat și strig, cînd scriu aceste notițe jos, că uneori eu aș putea să le amestec. În regulă, Exodul 10:21-23. În regulă, iată că mergem, 21 și 23.

Iar DOMNUL a zis către Moise, Întinde-ți înainte mîna înspre cer, ca acolo să poată fi întuneric peste țara Egiptului, chiar întuneric care poate fi simțit.

Și Moise și-a întins mîna înspre cer; și acolo a venit un întuneric gros în toată țara Egiptului trei zile: (Vedeți?)

Acum, ei nu s-au văzut unul pe altul, nici nu s-a sculat vreunul de la locul lui pentru trei zile: dar . . . copiii lui Israel aveau lumină în locuințele lor.

273 Observați, întocmai exact, acum vine aici, “Iar soarele a devenit așa de negru ca un sac.” Vedeți, același lucru! Aceste întâmplări din natură, ce era aceasta? Ce? Când natura se întâmplă în felul acesta, era Dumnezeu chemînd pe Israel. Vedeți? Dumnezeu cheamă pe Israel afară. Acum, “Soarele așa de negru ca . . . părul.” Acum, Dumnezeu era gata să izbăvească pe Israel acolo, în regulă, să-i aducă afară din mîinile vrăjmașului lor, care era Egiptul, la timpul acela. Acum, aici, El îi aduce afară din mîna Romană, unde ei au făcut legămîntul lor. Același lucru se întâmplă. Acelea sînt plăgile, timpul cînd vor chema aceste plăgi.

274 Aceasta va plăgui acest grup de Neamuri. Dacă noi aveam timp, eu aș putea arăta ce urmează să i se întîmple la acea biserică a Neamurilor.

275 Biblia a zis, că, “Balaurul, Satan, era înfuriat (aceea este, mîniat) pe femeie (Iudeii, Israel), și a vărsat apă din gura lui, densitate și gloate de popoare, care au mers să facă război cu rămășița din sămînța femeii.” Apocalipsa 13. Acum, vedeți acolo, noi avem aceea. Și aceea este cînd Israel își trimite . . . Eu vreau să spun, Roma își trimite armata ei după rămășiță, rămășița din sămînța femeii.

276 Acum priviți. Prima dată, mîinile dușmanilor lor, cînd El i-a izbăvit afară, soarele s-a schimbat în sac- . . . negru ca sacul. Acum, aceasta este a doua oară, sfîrșitul perioadei Necazului.

277 Acum, în Daniel 12. Dacă noi aveam timp, noi am putea citi aceasta. În Daniel, al 12-lea—al 12-lea verset . . . al 12-lea capitol, adică. Daniel a zis, “Fiecare care a fost găsit scris în Carte va fi izbăvit.” Acum, amintiți-vă, că Daniel vorbește acum despre această perioadă cînd aceste . . . acest lucru trebuie să se întîmple, cînd Israel urmează să fie izbăvit, cînd—sfîrșitul săptămînii a șaptezecua a lor. Și aceea este cînd ei trebuie să fie izbăviți. Acum priviți. Să mergem la Daniel 12 aici, doar un minut.

Și la timpul acela Mihail va sta sus, marele prinț care a stat pentru copiii . . . pentru—pentru copiii poporului tău (vedeți, aceia sînt Iudeii): și acolo va fi un . . . necaz, așa cum . . . nu a fost niciodată de cînd a existat o națiune chiar pînă la acel timp: . . .

278 Acum comparați asta, exact ce a spus Isus, Matei 24, “Acolo va fi un timp de necaz cum nu a fost niciodată de cînd a existat o națiune.” Priviți la Pecetea a Șasea, vedeți, același lucru, un timp de necaz. Observați.

*...de când a existat o națiune chiar pînă la același timp: și la timpul acela poporul tău... (Acum, în această a șaptezecoa, ultima parte din al șaptelea an.)
...poporul tău va fi izbăvit, fiecare care va fi găsit scris în carte.*

279 Cei predestinați, vedeți voi, care sînt scriși în Cartea Vieții Mielului, vor fi izbăviți la timpul acela.

Și mulți din acei ce dorm în pulberea pămîntului se vor trezi, și unii spre viață veșnică, iar unii spre rușine și dispreț veșnic.

Acum, și atunci cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului; și—și acei care vor întoarce pe mulți la neprihănire vor străluci ca stelele pentru veci și veci.

280 Că, atunci a mers înainte, i-a spus lui Daniel să "închidă Cartea," căci el se va odihni în lotul lui pînă la acel timp.

281 Acum, vedeți, aceasta nu contează dacă voi trăiți sau muriți. Voi veniți înainte, oricum. Vedeți? Să nu... Căci, a muri, nu este nimic pentru un Creștin. El nu moare, oricum. Vedeți?

282 Acum, Daniel 12, a spus că fiecare care a fost găsit scris în Carte va fi izbăvit.

283 Aici, Dumnezeu este gata să izbăvească pe al doilea fiu al Lui, Israel, după Necaz. Vedeți, a doua oară, Israel, a Lui... Israel este fiul Lui. Voi știți asta. Israel este fiul lui Dumnezeu, astfel El urmează să-l izbăvească aici în perioada Necazului, întocmai exact cum El a făcut jos în Egipt.

284 Acum să ne oprim aici, din nou, și—și să luăm altceva, astfel, înainte ca noi să aducem aceasta în patrie. Acum priviți aici. Acești doi profeți, priviți ce urmează ei să facă acum, întocmai cum Moise și ceilalți au făcut jos acolo. "Și acolo mi s-a dat o trestie..." Și al 3-lea verset din capitolul al 11-lea.

Și Eu voi da putere la cei doi martori ai mei, ca ei să profetească o mie două sute șazeci de zile, îmbrăcați în saci.

Aceștia sînt cei doi măslini,...

285 Vă amintiți asta, și Zorobabel, și așa mai departe, urma să rezidească templul.

...și cele două sfeșnice care stau înaintea Dumnezeului pămîntului.

...dacă vreun om...îi vatămă, foc va ieși din gura lor,...

286 Amintiți-vă, că din gura lui Cristos a ieșit sabia, Cuvîntul.

...mistuii pe vrăjmașii lor: și dacă vreun om îi va vătăma, el trebuie să fie omorît în felul acesta.

287 Acum, noi știm, “focul.” În al 19-lea capitol, despre venirea lui Cristos, “iese sabia Lui din gura Lui,” care era Cuvîntul. Este asta adevărat? Cuvîntul! Oh, dacă voi veți lua acest material acum, pentru acea Pecete de mîine seară! Vedeți, Cuvîntul este lucrul prin care Dumnezeu își ucide dușmanii Lui. Vedeți?

288 Acum priviți aici. Cînd acești profeți profetesc acolo, ei . . . Dacă vreun om îi tratează rău, îi vatămă: “foc iese din gura lor,” Focul Duhului Sfînt, Cuvîntul. Cuvîntul este Dumnezeu. Cuvîntul este Foc. Cuvîntul este Duhul. Vedeți? “Iese din gurile lor.”

289 Priviți la Moise. Să vedem ce a ieșit din gura lui. Ei, Israel, trebuie să, în felul cum ei făceau acolo, . . . eu vreau să spun, Egiptul, ei au tratat rău pe acești Iudei. Moise. . . Păi, ei nu au vrut să-i lase să plece. Faraon nu a vrut. Dumnezeu a pus cuvintele în gura lui Moise. Vedeți, acestea erau gîndurile lui Dumnezeu mergînd în inima lui Moise; el merge acolo acum să exprime aceasta, atunci acesta devine Cuvîntul. Și-a întins mîna înainte, a zis, “Să fie acolo muște,” și aici au venit muște. Priviți aici.

Și dacă vreun om îi vatămă, foc le iese din gură, și mistuie pe dușmanul lor: . . .

290 Vedeți? Acolo este aceasta. Ei pot vorbi ceea ce ei vor, și acolo se întîmplă. Amin!

. . . și dacă vreun om . . . îi vatămă, ei trebuie să fie omorîți în acest fel.

291 Frate, Dumnezeu călărește pe scenă aici!

Ei au putere să—putere să închidă cerurile, ca să nu plouă în zilele profeției lor: . . .

292 Ilie, el știe cum să facă asta; el a făcut-o înainte. Amin! Moise știe cum să o facă; el a făcut-o înainte. Acela este motivul că ei au fost reținuți înapoi. Acum. . . Amin!

293 Eu aș putea spune ceva grozav de bun chiar aici, dar eu mai bine—mai bine o țin pînă mîine seară. Vedeți? în regulă.

. . . și au putere peste ape să le schimbe în sînge, și să lovească pămîntul cu . . . plăgi, de cîte ori vor ei.

294 Ce este aceasta? Ce poate aduce aceste lucruri decît Cuvîntul? Ei pot să facă natura în orice fel vor ei. Aici este aceasta. Ei sînt aceia care aduc înainte această Pecete a Șasea. Ei descoperă și o deschid. Aceasta este Puterea lui Dumnezeu, să întreprupă natura. Vedeți, Pecetea a Șasea este complet o întrerupere a naturii. Pricepeți voi aceasta acum? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Acolo este Pecetea voastră. Cine face aceasta? Aceștia sînt profeții, pe partea cealaltă a Răpirii. Cu

Puterea lui Dumnezeu, Cuvîntul lui Dumnezeu, ei doar condamnă natura. Ei pot trimite cutremure, să schimbe luna în sînge, soarele poate merge jos, sau orice, la porunca lor. Amin!

295 Ia te uită. Ia te uită. Vedeți? Vedeți cum s-au deschis Pecețile, jos acolo în epoca bisericii, cum i-a arătat aceasta pe martiri?

296 Și acum aici sînt acești doi profeți stînd aici cu Cuvîntul lui Dumnezeu, să facă la natură orice vor ei. Și ei scutură pămîntul. Și aceasta arată exact cine o face. Acesta este Moise și Ilie, deoarece acolo este slujba lor repersonificată din nou, aceștia sînt amîndoi bărbați. Oh, Doamne! Vedeți voi aceasta acum? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Vedeți ce este Pecetea a Șasea? Aceasta este acei profeți. Acum observați. Să nu lăsați ca aceasta să vă sugrume. Dar, priviți ce a deschis Pecetea aceea, profeții! Vedeți? Iuh! Amin! Ia te uită.

297 Oh, noi trăim în ziua vulturului, frate, înaintăm sus printre nori!

298 Ei au deschis acea Pecete a Șasea. Ei au putere să o facă. Amin! Acolo este Pecetea a Șasea a voastră venind deschisă. Vedeți?

299 Acum ne oprim chiar înapoi aici, și Isus a vorbit că aceasta va avea loc. Departe acolo înapoi în Vechiul Testament, înapoi în Ezechiel, în urmă în profeții vechi, ei au vorbit că aceasta va avea loc.

300 Și aici s-a deschis Pecetea a Șasea, și ei zic, “Păi, acela este un lucru misterios. Ce a făcut acesta?”

301 Aici este secretul despre aceasta, profeții, pentru că Biblia a spus așa aici. Ei pot deschide aceasta, oricînd ei. . . Ei pot face la natură orice vor ei. Și ei fac același lucru pe care ei l-au făcut, amin, pentru că ei știu cum se face aceasta. Amin! Glorie!

302 Cînd am văzut asta, eu doar m-am ridicat de pe scaun și am început să umblu în sus și-n jos pe dușumea. Mă gîndeam, “Doamne, cum Îți mulțumesc eu, Tată Ceres!”

303 Iată-o acolo. Aceasta este. Ei au deschis acea Pecete a Șasea. Amin! Priviți-i, “Dacă vreun om îi vatămă, foc iese din gura lor,” Cuvîntul. Duhul Sfînt a venit peste apostoli, voi vedeți. “Foc iese din gura lor.”

304 Acum observați acolo în Apocalipsa 19, noi vedem același lucru, “Și o sabie mare iese din gura Lui,” Cuvîntul. Vedeți? Venirea lui Cristos. “Iar El a ucis pe dușmanii Lui cu Aceasta.” Este asta adevărat? [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Acum El este pe drumul Lui. Priviți-L acum. În regulă.

Aceștia au putere să închidă cerurile, ca să nu plouă în zilele profeției lor: . . .

305 Băiete, aceea este a întrerupe natura! Acum, pentru cât timp a făcut—a făcut acest om, Ilie, a închis cerurile? [Adunarea zice, “Trei ani și jumătate.”—Ed.] Ia te uită, exact. Cât timp este a șaptezecoa a lui Daniel, ultima parte din șaptezeci de săptămâni? [“Trei ani și jumătate.”] Ia te uită, exact.

306 Ce a făcut Moise? El—el—el a schimbat—apele în sînge. El a făcut toate felurile acestea de minuni, întocmai exact ce este prezis aici sub această Pecete a Șasea. Și iată-i aici, în Apocalipsa 11, făcînd tocmai același lucru. Amin!

307 Acolo sînt trei locuri diferite în Scripturi, chiar acolo, îmbinînd lucrul drept împreună. Aceasta este deschiderea Pecetei a Șasea. Ea este chiar acolo. Amin! Glorie! Acum observați.

Aceștia au putere să închidă cerurile, în zilele profeției lor, ca să nu plouă: și . . . putere peste ape să le schimbe în sînge, . . . să lovească pămîntul cu . . . plăgi, de cîte ori vor ei.

308 Oh, Doamne! Ia te uită. Acum întoarceți chiar aici la plăgi, vedeți. Toată natura este întreruptă, în această a Șasea Plagă. . . sau Pecetea a Șasea, deschisă. Aceasta este exact ce s-a întîmplat. Acum priviți. Cea . . .

309 Aici, Dumnezeu este gata să izbăvească pe fiul Său, Israel, după același fel de necaz pe care El l-a făcut jos acolo. El a trimis pe Moise jos acolo și a izbăvit pe Israel. Este asta adevărat? [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Și el a făcut tocmai aceleași lucruri. El a trimis pe Ilie la Ahab, și au ieșit afară șapte mii. Este asta adevărat? [“Amin.”] El îi trimite drept înapoi aici din nou, în timpul Necazului, și cheamă afară pe cei o sută patruzeci și patru de mii.

310 Acum, vedeți, voi observați, între Apocali- . . . sau între al 6-lea capitol, sau a Șasea Plagă. . . Pecete, scuzați-mă, Pecetea a Șasea și Pecetea a Șaptea. Capitolul al 7-lea din Apocalipsa, matematic, așezat laolaltă corect.

311 Întocmai cum America este numărul treisprezece: ea a început cu treisprezece state, treisprezece stele în steag, treisprezece colonii, treisprezece dungi. Fiecare lucru este treisprezece, treisprezece. Și apare chiar aici în al 13-lea capitol din Apocalipsa. Asta-i adevărat. Ea este treisprezece, și o femeie.

312 Acum, cînd El era gata să izbăvească pe singurul Lui Fiu născut, care era singurul Lui născut. Iacob este fiul Lui; dar acesta este singurul Lui Fiu născut. Matei 27, să vedem ce a făcut El acolo. Matei, al 27-lea capitol. Acum, rețineți, că Fiul Lui a fost bătut, și a fost necăjit, și ei și-au bătut joc de El. Și

El atârna acum pe cruce, la ora trei, în Vinerea Mare după-masa. Doar gata să aibe loc! Matei, al 27-lea capitol din Matei, și al—al 45-lea verset, eu cred că este acesta.

*Acum de la ceasul al șaselea acolo era întuneric
peste toată țara pînă la ceasul al nouălea.*

313 Acum observați întocmai exact ce a făcut El în urmă aici acum, în aceasta. Vedeți?

*Și am privit cînd el a deschis pecetea a șasea, . . . iată,
că acolo a fost un mare cutremur; iar soarele a devenit
negru ca sacul de pînă, și luna—și luna a devenit ca
sîngele;*

314 Înegrire, întuneric! Egipt; înegrire, întuneric!

315 Dumnezeu, izbăvind pe Isus la cruce, chiar înainte ca El să-L aducă sus de la înviere. Întîi, întuneric; soarele a mers jos în mijlocul zilei, iar stelele nu luminau. Două zile de atunci, El urma să-L învieze cu un triumf puternic.

316 După ce soarele, și luna, și stelele, și fiecare lucru, în Egipt, toate acestea au avut loc, El a izbăvit pe Israel spre țara promisă.

317 Aici este aceasta, în perioada Necazului, și aici stau acei profeți la care au controlul Cuvîntului pe care Dumnezeu le dă lor. Ei pot vorbi numai așa cum Dumnezeu le dă Cuvîntul.

318 Acum, ei nu sînt dumnezei. Ei sînt temporari. . . Amatori, ei sînt, pentru că Isus a spus că ei erau. A zis, “Voi îi numiți dumnezei, la cine a venit Cuvîntul lui Dumnezeu.” Dar, priviți, aceia sînt cei la care Dumnezeu aduce Cuvîntul. Și cînd ei Îl vorbesc, aceasta se întîmplă. Asta-i tot.

319 Și aici este el cu o însărcinare de la Dumnezeu, să lovească pămîntul, orice vrea el (oh, Doamne), să oprească cerurile. Și el o face. Care-i situația? El se pregătește să-i ia pe cei o sută patruzeci și patru de mii afară, pentru răscumpărare, din Cartea de Răscumpărare. Și aceea este sub Pecetea de Răscumpărare, în Pecetea a Șasea. Asta este, dragul meu prieten. Aceea este acea Pecete a Șasea; a fost așa tainică.

320 Să luăm doar . . . Noi mai avem încă zece minute. Să luăm doar un picuț, vedeți. Eu am cam două sau trei pagini. Păi, eu am . . . Voi puteți doar vedea, *aici*. Eu cred că există cam . . . Despre acea una, eu cred că am cam cincisprezece pagini încă rămase, la care aș putea ajunge. Oh, există așa de mult despre asta! Doamne, tu doar poți să continui să mergi de la loc la loc! Însă mi-e teamă că am să vă încurc cînd mă răspîndesc prea mult. Și eu nu sînt. . . Eu nu pot să o țin împreună așa cum ar trebui.

321 În Isaia, să luăm asta. Isaia, profetul, a văzut această Pecete a Șasea deschisă, și a vorbit despre Ea; cum dacă Aceasta este importantă, sau nu. Vedeți?

322 Păi, întregul lucru, întregul plan de răscumpărare, stă sub aceste Peceți; întreaga Carte.

323 Acum rețineți, noi am văzut că Isus a văzut-O. Este asta adevărat? Vedeți? Isus a văzut-O. Și acum noi aflăm pe alții care au văzut-O. Noi O găsim tipizată în—în Iacob. Noi o vedem tipizată în Egipt. Noi o vedem tipizată la cruce.

324 Acum să mergem înapoi la Isaia. Eu am cu mult mai mulți profeți scriși jos aici, de asemeni. Haideți doar. . . îmi place asta, asta din Isaia. Să mergem înapoi aici la Isaia, al 13-lea capitol din Isaia. Îmi place. . .

325 Isaia este—Biblia completă, în Ea însăși, voi știți. Ați știut voi asta? Vedeți, Isaia începe cu creațiunea; în mijlocul Cărții el aduce pe Ioan; și la sfârșit el aduce Mileniul. Și acolo sînt șazeci și șase de Cărți în Biblie, și șazeci și șase de capitole în Isaia. Aceasta este enciclopedia completă, Însăși.

326 Observați, al 13-lea capitol acum, din—din Isaia. Să începem aici la al 6-lea verset.

Gemeți voi; căci ziua DOMNULUI este aproape; ea va veni ca o pustiire de la cel Atotputernic.

327 Priviți această Pecete a Șasea deschizîndu-se aici acum. Direct înapoi aici, șapte sute și treisprezece ani înainte să vină Cristos, și El a fost de două mii de ani, aceea ar fi cam șapte. . . cam două mii șapte sute de ani în urmă. Isaia a văzut această Pecete atîrnînd acolo. În regulă.

De aceea o să slăbească toate mîinile, și inima fiecărui om se va topi:

328 Ce a spus Isus? “Și pentru că fărădelegea se va înmulți, dragostea multora va slăbi atunci.” “Și inima oamenilor va slăbi, de frică; marea urlînd.” Vedeți, inima oamenilor va slăbi.

Și ei se vor teme: dureri de întristări îi vor apuca; ei vor fi în dureri ca o femeie în durerile nașterii: ei vor fi încremeniți unul față de altul; fețele lor vor fi ca rușinea.

329 Observați despre aceasta aici, oh, “fața lor, o rușine.” Noi trebuie să ajungem la aceea, doar un minut. Eu am să țin asta, vedeți.

Iată, ziua DOMNULUI vine, nemiloasă și cu urgie și mînie aprinsă, să așeze pămîntul pustiu: și el va nimici pe păcătoșii de acolo de pe el.

330 “Pămîntul,” aceea este tot acesta, din acesta voi vedeți. Observați.

Căci stelele cerului și constelațiile de acolo nu-și vor da lumina: soarele va fi întunecat în drumul lui, iar luna nu va face ca lumina ei să strălucească.

Și eu voi pedepsi lumea pentru răul lor, și fărădelegea, și răutatea fărădelegii lor; și-i voi face pe cei aro- . . .

331 Eu—eu nu știu cum se pronunță aceasta, aro- . . . [Adunarea zice, “Aroganță.”—Ed.] Eu nu pot spune aceasta, vedeți.

. . . a celor mîndri să înceteze, și voi doborî semeția celor—celor groaznici—groaznici.

332 Vedeți, acolo, întocmai exact, Isaia a văzut același lucru despre care a vorbit Isus. Acea descoperă Pecetea a Șaptea. Când El curăță pămîntul cu necaz, aceea este perioada Necazului, această Pecete a Șasea. Da, el era un profet, și Cuvîntul lui Dumnezeu i-a fost făcut cunoscut lui. Acea era două mii șapte sute de ani în urmă.

333 Într-adevăr! Eu doar vreau să spun asta. Lumea întregă, ca Isaia aici, “ca o femeie în dureri,” toată creațiunea este în durere. De ce este toată această gemere și durere? Ca o—o—o femeie care este să fie mamă; pămîntul însuși, natura.

334 Păi, acest oraș aici, să luăm propriul nostru oraș; cînd, berării, și prostituție, și murdărie, și lepădătură, ca orice alt oraș!

335 Păi, eu cred că ar fi mai bine pentru Dumnezeu, să se uite la aceasta în felul cum El a avut-o, cu mii de ani în urmă. Cînd Ohio a călătorit în jos, ei nu au avut apă stătătoare și inundații. Ei nu au avut păcat în vale. Bivolul rătăcea pe aici, și—și bătrînul Cherokee l-a vînat și a făcut o existență decentă. Acolo nu era necaz, deloc.

336 Dar, omul a venit înăuntru, acolo este unde vine păcatul înăuntru. Cînd oamenii au început să se înmulțească pe fața pămîntului, atunci păcatul și violența s-au așezat înăuntru. Asta-i adevărat, întotdeauna omul. Păi, eu cred că aceasta este o dizgrație!

337 Eu stăteam, zilele trecute, în ținutul meu de acasă acolo, acum în Arizona. Și am—am citit, cînd am fost un copil, despre Geronimo, și—și Cochise, și acei Apaches bătrîni. Pentru că, eu le-am predicat sus acolo. Oameni minunați! Și unii dintre cei mai minunați oameni pe care voi vreți să-i întîlniți, sînt acei Indieni Apache.

338 Și apoi eu am mers acolo la—la Tombstone, unde ei aveau toate relicvele vechi și lucruri de la război. Și m-am uitat la . . . Ei întotdeauna, voi știți, ei întotdeauna l-au clasificat pe Geronimo ca—ca un renegat. Pentru mine, el era un American cu sînge roșu. Absolut! El se lupta numai pentru drepturile lui, cum ar face oricine. El nu a vrut poluarea aceea în țara lui. Și priviți ce este aceasta acum; transformînd copiii lui, fiicele lui, în prostituate, și toate celelalte; și omul alb a venit acolo înăuntru. Omul alb este un ticălos.

339 Indianul era un conservator. El era un—el era un—un conservatorist. El se ducea afară și omora un bivol, întregul trib a mâncat tot ce a rămas din el. Ei au folosit pielea pentru haine și corturi, și toate celelalte. Și omul alb vine să-l împuște, ca o țintă; păi, aceasta este o așa dizgrație!

340 Am citit un articol într-un ziar, unde, în Africa, acel loc mare plin de vînat sălbatic! Ei au luat pe acești băieți, Arthur Godfrey și ceilalți, mergînd acolo, împușcînd acești elefanți și altele, din elicoptere și lucruri ca acelea. O fotografie a unei bătrîne femele de elefant încercînd să moară, și lacrimile, parcă, trăgîndu-i în jos fața. Și doi masculi mari încercînd să o țină sus, să țină. . . Păi, acesta este un păcat. Acela nu este sport.

341 Cînd eu stau afară pe cîmp acolo afară, și unde vînez eu și lucruri ca acestea, și văd unde acei vînători albi vin acolo afară și pușcă acele căprioare, și taie un sfert dinapoi din aceasta. Și uneori omoară opt sau zece căprioare mici, și le lasă întinse acolo. Iar iezii alergînd în jur, încercînd să-și găsească mămica lor. Și voi vreți să spuneți că acela este sportivism? Acea este crimă pură, în cartea mea.

342 Eu sper căci Canada niciodată nu pune ceva drumuri în ea, atît timp cît eu trăiesc, ca să-i țină pe acei Americani renegați afară de acolo. Asta-i adevărat. Ei sînt cel mai sărac sport pe care l-am văzut vreodată în viața mea.

343 Acum, nu toți dintre ei. Există unii reali, oameni veritabili, dar aceasta este unul dintr-o mie, că voi găsiți.

344 Pușcă orice pot ei să vadă, în orice fel vor ei. Asta-i adevărat. Acela este un ucigaș. Asta-i adevărat. El este fără inimă. Și el pușcă, în afara sezonului.

345 Păi, sus acolo în Alaska acolo, eu am fost acolo sus cu unul dintre acei ghizi. El a zis, "Am ridicat sus. . . Eu aș merge sus acolo acum, și aș găsi cirezi întregi dintre acei cerbi mari sau. . . nu cerb, ci elanul șezînd acolo; cu gloanțe de mitralieră de calibrul cincizeci prin carnea lor, unde acești piloți Americani acolo afară, în Alaska, mitraliind, din acel avion, o cireadă de elani." Acea este purăucidere.

346 Ei știau, că oricînd ei omorau bivolul, ei puteau să-i prindă pe Indieni. El ar muri de foame. Acela era motivul că Cochise trebuia să se predea; ai lui, toți dintre prinții lui, și toți restul dintre ei, copiii lui, și toți din oamenii lui, mureau de foame. Ei au mers acolo afară cu mari, mari încărcături de ei, Buffalo Bill și acei cîmpeni, și au pușcat pe toți acei bivoli, patruzeci, cincizeci, în după-amiază. Ei știu, cînd ei au scăpat de acela, ei au scăpat de Indieni. Oh, Doamne! O pată pe steag, felul cum ei au tratat pe acei Indieni. Ia te uită.

347 Dar rețineți, că Biblia a zis, “Vine ceasul în care Dumnezeu va nimici pe acei care nimicesc pământul.” Și întreaga lume!

348 Uitați-vă la văile acelea. Eu stăteam acolo sus, zilele trecute, privind în jos în vale la Phoenix. Am mers sus pe South Mountain, soția și cu mine ședeam acolo sus, și am privit în jos la Phoenix. Și am zis, “Nu este asta îngrozitor?”

Ea a zis, “Îngrozitor? Ce vrei să spui?”

349 Am zis, “Păcatul. Și cât de multă curvie, și băutură, și înjurătură, și Numele Domnului folosit în deșert, în valea aceea acolo; cam cu o sută și—și patruzeci, cincizeci de mii de oameni, sau poate două sute de mii de oameni, în valea aceea!”

350 Am zis, “Cu cinci sute de ani în urmă, sau o mie, acolo nu era nimic decât cactuși, mesquite, și lupii bătrâni alergând în sus și-n jos pe râul nisipos acolo, pe—pe albi.” Și am zis, “Acela este felul cum Dumnezeu a făcut aceasta.”

351 Dar, omul a venit înăuntru. Ce a făcut el? El a saturat pământul cu murdărie. Pământul este plin de venin. Canalele, cele...Iar râurile sînt poluate cu—cu murdărie. Ei nu puteau... Păi, voi ar fi mai bine să nu beți o sorbire din ceva din acea apă; voi ați putea primi orice. Vedeți? Priviți la aceasta. Nu numai aici, dar, în toată lumea, lucrul este poluat!

352 Și lumea, natura, (Dumnezeule ai milă!) întreaga lume este...și în durerile nașterii. Lumea încearcă, ea este “în dureri,” Isaia a zis. Care-i treaba? Ea este în...încearcă să nască o lume nouă, pentru Mileniu, unde toți acei...?.... Încearcă să nască o lume nouă, pentru un popor nou care nu va păcătui și o va polua. Asta-i adevărat. Ea este în dureri. Acela este motivul...Noi sîntem în durere, Cristos, să producă Mireasa. Totul este în durere și geamăt. Vedeți, acolo este ceva gata să se întîmple.

353 Și această a Șasea Plagă o lasă să se ducă. Frate, cutremurul plesnește deschis, și stelele tremură, vulcanele vor veni înainte, și pământul se va reînoi. Lavă nouă se va rupe înainte din centrul pământului. Și ea se va fărîmița, tot roata și roata și roata, cînd ea se învîrte afară acolo.

354 Și eu vă spun, într-o dimineață cînd Isus și Mireasa Lui vine înapoi pe pământ acolo va fi un paradis al lui Dumnezeu acolo. Că, oh, Doamne, acei vechi războinici ai luptei, pășesc jos pe acolo cu prietenii și cei iubiți ai lor. Imnurile unei oștiri Îngerești, vor umple văzduhul. “Oh, aceasta a fost bine făcut, bunul și credinciosul Meu slujitor. Intră în bucuriile Domnului, care au fost pregătite pentru tine, așa cum tu ar fi trebuit să ai în urmă acolo înainte ca Eva să înceapă să rostogolească mingea în păcat.” Amin! Iuh! Da.

355 Pecetea a Șasea urmează să facă ceva. Da, domnule. Într-adevăr întreaga lume geme și îndurerează, pentru epoca Mileniului!

356 Acum, cea de acum este așa de îmbibată cu murdărie! Care am predicat aici, nu cu mult în urmă, eu cred, am predicat la tabernacol, *Lumea Se Destramă*. Acea este exact. Priviți ce se destramă în lume. Priviți, totul cade, din ea. Desigur, ea este. Ea—ea trebuie să se destrame. Da, domnule.

357 Priviți, cadrul ei! Lăsați-mă să vă arăt motivul că lumea trebuie să facă aceasta. Cadrul din această lume, fierul, din bronzul, și materialele din acest pământ, au fost trase afară din el, lucrarea lui de cadru, pentru război și industrie, pînă cînd acesta este cam aproape gata...Păi, noi nu am avut un cutremur pînă zilele trecute, aici în această parte a țării; tocmai zilele trecute aici, voi vedeți, St. Louis și jos pe acolo. Ea devine așa de subțire. Ei au tras totul afară din ea. Vedeți?

358 Politicile ei sînt așa de poluate, cu greu există unul cinstit printre ei, vedeți, sistemul ei. Moralurile ei sînt așa de joase, că ea doar nu are nici unul. Asta-i tot. Vedeți? Sigur. Religia ei este mîncată. Da, domnule.

359 Este timpul pentru Pecetea a Șasea, destul de curînd, să se deschidă. Și cînd ea o face, oh, Doamne, ea se sfîrșește! Mireasa deja s-a dus înainte, ea deja s-a...Regina deja a plecat să-și ia locul Ei; Ea este căsătorită acum, cu Regele, în timp ce aceasta se petrece. Iar rămășița lui Israel este sigilată și gata să plece, și atunci natura cedează. Oh, ce timp!

360 Observați ultimul verset din Pecetea a Șasea, deschisă. Acei care au rîs la predicarea Cuvîntului, a Cuvîntului adevărat a viului Dumnezeu; cînd acei profeți au stat acolo și au înfăptuit minuni, au închis soarele, și toate celelalte, și toate în jos prin epocă. Vedeți, “Ei au strigat ca stîncile și munții să-i ascundă,” vedeți, să-i ascundă de Cuvîntul de care ei au rîs, pentru că ei l-au văzut că vine. “Ascunde-ne de mînia Mielului.” El este Cuvîntul. Vedeți? Ei au rîs de Cuvînt. Și aici era Cuvîntul, întrupat. Și ei și-au bătut joc de El; au rîs de ei, și-au bătut joc de ei. Și Cuvîntul întrupat a coborît înainte!

361 De ce nu s-au pocăit ei? Ei nu au putut. Aceasta era prea departe, atunci. Astfel, ei au cunoscut asta, pedeapsa. Ei Îl aud. Ei au șezut în adunări ca aceasta și au știut despre Acesta. Și ei au știut că lucrurile acelor profeți, au prezis, îi priveau drept în față, lucrul pe care ei l-au respins. Ei au refuzat mila pentru ultima dată.

362 Și cînd voi refuzați mila, acolo nu rămîne nimic decît judecată. Cînd voi refuzați mila; doar gîndiți-vă la asta.

363 Și acolo erau ei. Ei nu aveau nici un loc să meargă, nici o retragere. Și Biblia a spus aici, “Ei au chemat după...Au

strigat către stînci și munți, să, ‘Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de la—de la fața celui. . . și mînia Mielului.’” Ei au încercat să se pocăiască, dar Mielul a venit să-i pretindă pe ai Lui Proprii, vedeți. Și ei au strigat către stînci și munți. S-au rugat, dar rugăciunile erau prea tîrzii.

³⁶⁴ Fratele meu, soră, bunătatea și îndurărilor lui Dumnezeu, întinse la oameni. În timp ce, Israel a fost orbit pentru aceasta, pentru aici, doar cam două mii de ani, să ne dea o șansă să ne pocăim. Ați refuzat voi mila aceea? Ați refuzat? Ați respins voi Aceea?

³⁶⁵ Cine sînteți voi, oricum? De unde ați venit voi? Și încotro vă duceți? Voi nu ați putea întreba doctorul, voi nu ați putea întreba pe cineva în lume, și nu există nici o carte în care ați putea să citiți, care ar putea să vă spună cine sînteți, de unde veniți, și unde mergeți, decît această Carte.

³⁶⁶ Acum, voi știți, fără ca voi să aveți Sîngele Mielului să acționeze în locul vostru, voi vedeți unde sînteți îndreptați. Astfel, dacă—dacă Dumnezeu a făcut asta pentru voi, cel mai mic lucru pe care noi am putea să-l facem ar fi să acceptăm ceea ce El a făcut. Asta este tot ce El ne-a cerut să facem.

³⁶⁷ Și pe baza acestuia, dacă eu mă duc mai departe, eu va trebui să vin drept în acea Plagă, toată aceea, în serviciul de mîine seara. Și acum eu nu o pot face, nu pot să merg mai departe. Eu am aceasta însemnat aici jos, o cruce, “oprește aici,” vedeți. Astfel, atunci, eu—eu trebuie să aștept pînă mîine.

Acum să ne plecăm capetele noastre doar un moment.

³⁶⁸ Dacă tu nu ai, scumpul meu prieten, nu ai—nu ai acceptat iubirea acestui Dumnezeu despre care eu vorbesc! Dacă tu nu ai ai. . . Ascultați la aceasta de aproape acum. Dacă tu nu ai acceptat iubirea și mila Lui, tu va trebui să suferi judecățile și mînia Lui.

³⁶⁹ Acum, voi, în seara aceasta, sînteți în același loc în care era Adam și Eva în grădina Edenului. Voi aveți un drept. Voi sînteți un agent de liberă alegere. Voi puteți merge la Pomul Vieții, sau voi puteți lua planul de judecată. Dar, astăzi, în timp ce voi sînteți lucizi, în toată mintea voastră, și voi sînteți destul de sănătoși să—să vă ridicați și să acceptați aceasta, de ce nu faceți voi asta dacă nu ați făcut-o.

³⁷⁰ Există acei oameni aici înăuntru care nu au făcut-o, pînă acum, au făcut asta? Dacă asta este așa, ați vrea doar să vă ridicați mîna sus, să ziceți, “Roagă-te pentru mine, Frate Branham. Eu vreau acum să fac aceasta. Eu nu vreau ca să vină asta,” Acum rețineți, prieteni. . . Dumnezeu să vă binecuvînteze. Asta-i bine. Eu am. . .

³⁷¹ Acestea nu sînt ideile mele despre Acesta. Eu—eu. . . Acesta nu este ceea ce eu mă gîndeam; că aceasta este întru totul de la

mine. Așa să mă ajute, Duhul Sfânt cunoaște aceasta. Și voi așteptați, dacă va voi Domnul, mâine seară, eu vreau să vă arăt o taină care mergea tot timpul, chiar aici în această adunare. Eu mă îndoiesc foarte mult dacă voi ați văzut vreodată aceasta sau nu, vedeți, ce a—ce a avut loc. Aceasta este ceva care a stat chiar aici înaintea voastră. Și eu am urmărit, fiecare seară, aceasta, ca acesta să se ridice, ca cineva să spună, “Eu văd aceasta.” Vedeți?

³⁷² Să nu respingeți Aceasta, vă rog, eu vă cer; dacă tu nu ești un Creștin, dacă tu—tu nu ești sub Sînge, dacă tu nu ești născut din nou, umplut cu Duhul Sfînt.

³⁷³ Dacă tu nu ai făcut niciodată o mărturisire publică despre—despre Isus Cristos, prin a fi botezat în Numele Lui, să mărturisești moartea Lui, înmormîntarea și învierea, că tu ai acceptat, apa este pregătită. Ei așteaptă. Robele sînt furnizate înăuntru aici, și totul este gata.

³⁷⁴ Cristos stă gata, cu brațul întins, să te primească. Într-o oră de acum, mila aceea ar putea să nu fie extinsă către tine. Tu ai putea să o respingi pentru ultima oară; aceasta nu-ți va mai atinge din nou inima. În timp ce tu poți, în timp ce tu poți, de ce nu faci tu aceasta? Acum în timp ce . . .

³⁷⁵ Eu știu că obiceiul, felul obișnuit, este să aduci pe oameni sus la altar. Noi facem asta, și aceea este perfect în regulă. La timpul acesta, noi sîntem așa de aglomerăți aici înăuntru, chiar în jurul altarului, încît eu nu aș putea face asta.

³⁷⁶ Dar mi-ar place să spun asta. În ziua apostolică, ei zic, “Atît de mulți ciți au crezut au fost botezați.” Vedeți? Doar dacă voi puteți, într-adevăr, jos în inima voastră! Aici este tot ce este aceasta. Aceasta nu este—aceasta nu este emoție, deși emoția însoțește aceasta. Întocmai cum eu am spus, fumatul și băutul nu este păcat; acesta este atributul păcatului; aceasta arată că tu nu crezi. Vedeți? Dar cînd tu într-adevăr crezi în inima ta, și cînd tu știi aceea pe baza de acolo, unde tu șezi acolo, tu o accepți din toată inima ta, ceva o să se întîmple chiar acolo. Aceasta o să se întîmple.

³⁷⁷ Atunci tu poți sta ca un martor la aceasta, că ceva s-a întîmplat. Atunci pășește la apă, și spune, “Eu vreau să arăt la adunare, eu vreau să dovedesc, eu vreau să fac ca mărturia mea să stea, că eu îmi voi lua locul cu Mireasa. Eu stau acum aici să fiu botezat.”

³⁷⁸ Eu știu că există multe femei în lume în seara aceasta, femei minunate, dar eu sînt grozav de dornic să văd una. Există una dintre ele care este soția mea. Ea merge acasă cu mine. Ea nu a fost soția mea, de la început; dar acum ea a devenit soția mea, ea a luat numele meu.

379 El vine. Există o mulțime de femei, biserici, în lume, dar El vine după Soția Lui. Ea este chemată pe Numele Lui. “Acei care sînt în Cristos Dumnezeu îi va aduce cu El.” Cum ajungem noi în El? “Printr-un Duh noi sîntem toți botezați într-un Trup.”

380 Acum în timp ce ne rugăm, voi vă rugați, de asemeni. Înăuntru sau afară, acolo sînt grupuri mari de oameni în săli, afară, stînd în jur, afară pe străzi. Dar acum în timp ce—în timp ce voi sînteți. . . Noi nu vă putem chema aici la altar. Dar, inima voastră, să o faceți altarul. Și chiar în inima voastră, ziceți, “Doamne Isuse, eu cred Aceasta. Eu am stat aici afară în acest aer de seară. Eu am fost sufocat, în această sală mică. Eu șed aici înăuntru, printre acești oameni. Eu—eu—eu—eu—eu nu vreau să fiu. . . Eu nu pot pierde; nu-mi pot permite aceasta.”

381 Fiecare lucru, așa cum v-am spus seara trecută, și, așa să mă ajute, Domnul cunoaște că eu spun Adevărul. “Eu nu mint,” așa cum a spus Pavel. Vedenia aceea, sau orice a fost aceasta; eu am stat acolo, am privit, și am atins pe acei oameni care sînt duși înainte, tot așa de real cum eu stau chiar aici. Nu pierdeți aceasta, sărmanul meu frate și soră; să nu faceți asta. Eu știu că voi ați auzit predicînd, voi ați auzit *asta, aceea*, și povești, toate acelea. Dar lăsați. . . Doar ascultați. Pentru mine, aceasta este. . . Eu știu că acesta este Adevărul, vedeți. Voi doar. . . Eu—eu nu o pot face ceva mai clar, vedeți. Să nu pierdeți aceasta. Aceasta este toată a voastră.

Acum să ne rugăm.

382 Doamne Isuse, aici înaintea mea este o cutie de baste care reprezintă pe oamenii bolnavi. Așa cum mă rog asupra lor, punînd mîinile peste ele, așa cum Biblia a spus, “Ei au luat de pe trupul lui Pavel, baste și șorțuri, și duhuri necurate au ieșit din oameni, și mari semne au fost făcute.”

383 Deoarece, ei l-au văzut pe Pavel, că ei știau că Duhul lui Dumnezeu era în el. Ei știau că el era—el era un om ciudat, că, lucrurile despre care vorbea el, despre Cuvînt. El mergea să ia vechiul cuvînt Ebraic din biserica Ebraică, și-l aducea la viață, și-l plasa în Cristos. Ei știau că Dumnezeu era în omul acela. Apoi ei au văzut pe Dumnezeu lucrînd lucrări ciudate și puternice prin el, spunînd lucrurile dinainte și ele se întîmplau în felul acela, și ei știau că el era slujitorul lui Dumnezeu.

384 Doamne, eu mă rog ca Tu să onorezi pe acești oameni pentru respectul lor față de Cuvînt, și vindecă-i din cauza lui Isus. Afară aici în audiență, Doamne, acolo șed oameni, întocmai cum erau cei care ascultau la apostolul Petru în Ziua Cincizecimii. Cum a mers el înapoi în Cuvînt, și a luat Cuvîntul! Și el a zis, “Ioel a zis, că în zilele din urmă aceste lucruri vor avea loc. Și Aceasta este aceea.” Și cei trei mii au crezut Aceasta, și au fost botezați.

385 Și, Tată, astăzi noi stăm aici prin harul Tău. Și aceasta nu este din cauză căci—căci acesta este un popor special, ci aceasta este deoarece (întocmai ca ziua leului, sau a bouului, sau a omului) acesta este timpul vulturului. Aceasta este ungerea din ceasul acesta. Acesta este timpul în care trăim noi. Aceasta este lucrarea Duhului Sfînt pentru acest anumit timp, să dovedească că Isus nu este mort. Lucrurile pe care El a spus că El le va face chiar înainte ca Luminile de seară să se stingă, și aici noi L-am văzut făcînd aceasta, drept în jos de-a lungul drumului. Noi am văzut Aceasta venind jos în cercetarea științifică și i-a luat fotografia Lui; marele Stîlp de Foc Care a condus pe copiii lui Israel; Care l-a întîlnit pe Pavel pe drum.

386 Și noi știm, că același Stîlp de Foc care l-a condus pe Moise jos acolo în pustie, prin același Stîlp de Foc el a scris cîteva Cărți ale Bibliei, căci el a fost uns cu Cuvîntul.

387 Acest același Stîlp de Foc venind peste Pavel, pe drumul spre Damasc, el a scris multe Cărți ale Bibliei, numite Cuvîntul lui Dumnezeu.

388 Iar acum, Doamne, același Stîlp de Foc, prin evidența dovezii Cuvîntului, și prin cercetare științifică, noi Îl vedem aici descoperind Cuvîntul Domnului.

389 Dumnezeu, lasă ca oamenii să fie repede treziți, Doamne, repede! Acei care au numele lor pus în Cartea Vieții; cînd Acesta reflectează peste cărarea lor, fie ca ei să vadă. Ca micuța, femeie de faimă rea la fîntînă în ziua aceea, ea a recunoscut repede, și ea a știut că Aceasta era Scriptura.

390 Și acum, Tată, mă rog ca toți care Te vor primi la timpul acesta, în inimile lor, vor stabili aceasta pentru totdeauna, la ora aceasta, că ei au sfîrșit-o cu păcatul; că se vor ridica și vor face acum pregătiri pentru mărturisirea publică, de botez în Numele lui Isus Cristos, pentru iertarea păcatelor lor; să arate că ei cred că Dumnezeu i-a iertat, și iau asupra lor Numele lui Isus Cristos.

391 Apoi, Tată, toarnă jos Duhul Sfînt, de Ulei, peste ei, ca ei să poată fi așezați în serviciul Domnului Dumnezeu, ca ei să poată fi lucrători în această ultimă, zi rea, căci ne dăm seama că noi avem doar un timp scurt. Și Biserica ar putea să se ducă la orice timp.

392 Mielul ar putea, la orice timp, să părăsească sanctuarul Acolo sus, sau Tronul de jertfă, să vină înainte de la Tronul lui Dumnezeu unde stă jertfa, și atunci s-a sfîrșit; nu mai există nici o speranță pentru lume; ea este sfîrșită. Atunci ea merge în freamăte, de mari spasme de cutremure de pămînt, și—și mari zguduiri așa cum a fost la înviere. Și—și, cei—cei . . .

393 Așa cum Cristos a înviat din mormînt, cînd sfinții învie, același lucru va avea loc. Doamne, aceasta ar putea fi la orice minut. Noi urmărim ca ziua aceea bucuroasă să sosească.

³⁹⁴ Ia copiii Tăi sub brațul Tău, Tată, acum. Atrage-i pe mieluşei Tăi la sînul Tău. Acordă aceasta. Și hrănește-i din Cuvînt, pînă cînd ei sînt în tîrie pentru serviciu. Noi îi predăm Ție acum, Doamne. Răspunde la această rugăciune.

³⁹⁵ Tu ai zis, Tată, acolo în Marcu, capitolul al 11-lea, “Cînd vă rugați, stați rugîndu-vă, credeți că voi primiți ceea ce voi cereți, și voi veți avea aceasta.”

³⁹⁶ Și cu toată inima mea către Acela care a descoperit aceste lucruri în jos de-a lungul anilor, și aceste Peceti aici în această ultimă săptămînă; eu Te cred, Doamne Dumnezeule, că acesta este ceasul, aproape acum, mai aproape decît noi ne gîndim într-adevăr, de apropierea Ta.

³⁹⁷ Te rog să răspunzi rugăciunii mele. Și fie ca fiecare copil chemat al lui Dumnezeu, care este în distanță de auzire de aici, sau oriunde va lovi banda, fie ca la timpul acela... eu îi pretind pentru Împărăția lui Dumnezeu, pe baza de a ști că acesta este Cuvîntul care a fost descoperit. Lasă să strălucească Lumina de seară, Tată. Eu îi predau Ție, în Numele lui Isus. Amin.

³⁹⁸ Acum, toți, înăuntru sau afară, care cred, și nu ați făcut mărturisirea voastră—voastră publică, că voi ați sfîrșit-o cu păcatul; și voi—voi vreți îndurările lui Dumnezeu, și voi le-ați acceptat în Isus Cristos. Bazinul... Ei vor fi gata să boteze pe oricine care vrea să fie botezat, azi sau mîine, chiar acum sau oricînd ar putea fi aceasta.

³⁹⁹ Vă bucurați de Pecetea a Șasea? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Voi vedeți unde s-a deschis Ea acum? [“Amin.”] Ați crezut voi Aceasta? [“Amin.”]

⁴⁰⁰ Acesta a zis, “Cine a crezut mărturia noastră? Și cui i-a fost descoperit brațul Domnului?” Vedeți? Credeți mărturia, atunci brațul Domnului este descoperit. Brațul, Cuvîntul lui Dumnezeu, este descoperit.

⁴⁰¹ Cu voia Domnului acum, mîine dimineață, eu voi încerca cît pot de bine să răspund la acele întrebări. Eu voi folosi probabil restul serii, și, sau cel mai mult din ea, în rugăciune, asupra lor. Eu obțin cam de la una la trei ore pe noapte. Eu nu am ajuns în pat seara trecută pînă spre unu, și la ora trei eram în studiu. Vedeți? Vedeți?

⁴⁰² Eu o să trebuiască să răspund pentru aceasta. Asta-i adevărat. Noi sîntem prea aproape pentru ceva, vreo nesocotință, sau vreo presupunere, sau credință pe jumătate. Eu trebuie să o văd, întîi. Și atunci, cînd eu o văd, aceasta trebuie să fie în Cuvînt, de asemeni. Și pînă acum, prin harul lui Dumnezeu, ele erau perfecte. Eu am luat-o de peste tot prin ea, voi știți asta, și ea s-a—ea s-a îmbinat drept împreună.

403 Aceasta trebuie să fie AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Pentru că, aceasta nu este numai cum o spune Acesta cunoscînd Aceasta de la mine, eu însumi, ci Cuvîntul Domnului este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Și aici este Cuvîntul, luînd ceea ce El mi-a dat, și îmbinînd Aceasta împreună și arătîndu-vă. Astfel voi știți, voi înșivă, că aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Vedeți?

404 Aici este Cuvîntul, spune așa. Și atunci descoperirea pe care El mi-o dă, care este contrară cu ceea ce oricare din noi s-a gîndit vreodată; păi, contrar cu ce eu am gîndit, pentru că eu niciodată nu am mers în Aceasta în felul acela. Dar acum, noi aflăm, că aceasta alunecă drept împreună. Și ce este Aceasta? Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Vedeți? Aceasta este exact. Acesta era un loc deschis, ținînd acolo, pînă la această oră, și atunci Domnul vine și împinge Aceasta drept înăuntru în felul acesta. Astfel, voi vedeți, acolo este Acesta. Acesta, Acesta este—acesta este Domnul. Oh, eu Îl iubesc! Eu Îl iubesc din toată inima mea.

405 Acum amintiți-vă, voi. . . Noi nu am putut ajunge la altar. Cîțiva și-au ținut mîinile sus. Acum, vedeți, aceasta este o afacere individuală, cu voi. Aceasta este orice vreți voi să faceți. Vedeți?

406 Ceasul este așa de aproape la îndemînă, că voi ar trebui să presăți atît de tare cît puteți voi, să nu trebuiaască să fiți trași. Vedeți, doar presînd, încercînd să intrați, “Doamne, nu mă lăsa afară. Nu mă lăsa afară, Doamne. Ușile se închid; dacă aș putea doar să intru!” Vedeți?

407 Dumnezeu va închide ușa într-o zi. El a făcut-o în ziua lui Noe, și ei au bătut la ușă. [Fratele Branham bate în amvon de cîteva ori—Ed.] Este asta adevărat? [Adunarea, “Amin.”]

408 Acum amintiți-vă, Biblia a zis, că, “La straja a șaptea.” Este adevărat? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Unii au adormit în prima strajă, a doua, a treia, a patra, a cincea, a șasea, a șaptea. Dar, în a șaptea strajă, acolo a venit înainte o proclamație, un strigăt, “Mirele vine! Ieșiți afară să-L întîmpinați.”

409 Fecioarele adormite au zis, “Spune, mi-ar place să am ceva din Uleiul acela acum.”

410 Mireasa a zis, “Eu doar am suficient pentru mine; doar am suficient. Dacă tu Îl vrei, du-te roagă-te pentru Acesta.”

411 Nu vedeți voi fecioara adormită acum? Priviți la Episcopalieni, Prezbiterieni, Luterani, și fiecare lucru, că încearcă. Și necazul despre aceasta este, că în loc să încerce să obțină Duhul Sfînt, ei încearcă să vorbească în limbi.

412 Și o mulțime dintre ei vorbesc în limbi, și le este rușine să vină la această biserică ca să se facă rugăciune pentru ei; vor

ca eu să vin la casa lor și să mă rog pentru ei. Voi numiți aceea Duhul Sfânt? Aceea este vorbirea în limbi, dar nu Duhul Sfânt. Înțelegeți?

413 Acum, eu cred că Duhul Sfânt vorbește în limbi. Voi știți că eu cred asta, vedeți. Dar există o falsificare la Acesta, de asemeni. Da, domnule. Roadele Duhului, sînt ce dovedește ce este Acesta. Roadele pomului dovedesc ce fel de pom este acesta. Nu scoarța; rodul!

414 Acum observați, apoi, cînd ea a venit, acea—aceea ultimă oră. Și acolo, cînd ele au intrat, atunci ele au mers și au zis, “Păi, eu cred că eu Îl am acum. Eu cred că eu Îl am. Da, noi Îl obținem.”

415 Eu—eu—eu ar fi mai bine să nu spun aceasta, vedeți, deoarece aceasta ar putea cauza o confuzie. Cînd eu am spus zilele trecute, Răpirea, cum o să vină Aceasta, eu—eu . . . Acum, dacă voi ziceți că voi—voi veți lua aceasta, în regulă. [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Vegheați. Vegheați. În regulă, asta depinde de voi.

416 Cînd fecioara adormită, vedeți, care credea că ea s-a rugat, să vină înapoi, Mireasa era deja dusă. Ea a plecat, iar ea nu a știut aceasta; ca un hoț în noapte. Atunci ei au început să bată în uși. Și ce s-a întîmplat? Ce a avut loc? Ei au fost aruncați în perioada Necazului. Biblia a zis, “Acolo va fi plîns, și vaiet, și scrișnit de dinți.” Este asta adevărat?

417 Cînd o să fie aceasta, frate, soră, eu nu știu. Dar, eu—eu, eu, acesta aș putea fi doar eu aici, acum, vedeți. Aceasta, aceasta este ce . . . Acesta este gîndul meu. Vedeți? Eu—eu—eu cred că aceasta este așa de aproape, eu—eu sînt . . . Fiecare zi eu—eu vreau . . . eu doar încerc să umblu atît de blînd cît pot eu. Vedeți? Și acum cînd, voi știți, cînd . . .

418 Ceva s-a întîmplat astăzi, și am văzut ceva să vină sus. Eu—eu doar . . . Eu nu am mai putut să-mi iau răsufarea, vedeți. Acolo era El, stînd acolo, acea Lumină micuță stînd chiar acolo. Și aici era Acesta. Eu știu că acesta este Adevărul.

419 Mă gîndeam, “O Dumnezeuule, eu nu am putut spune asta. Eu—eu nu pot spune asta. Eu nu pot.” Eu doar am pășit afară din cameră, am mers afară, am umblat în sus și-n jos. Frate, mă gîndeam, “Doamne! Ce pot face eu? Oh!” Înțelegeți? Iar eu—eu trebuie să merg la pescuit, sau ceva, sau eu . . . Băiete, tu ai . . . tu . . . eu nu vă pot spune. Înțelegeți?

420 Astfel, noi avem un timp bun. Nu-i așa? Laudă Domnului! Amin! Vedeți? Noi sîntem într-un—noi sîntem într-un timp grozav, vedeți, pentru că inima mea este inundată cu fericire și bucurie.

421 Dar cînd mă gîndesc la lumea aceasta și la miile pe care eu știu că sînt pierduți, umbriți de negură, înșelați, atunci inima

ta doar sîngerează. “Ce poți tu să faci? Ce poți tu să faci?” Tu doar simți Duhul Sfînt strigînd, în inima ta. Așa cum trebuie că a fost în a Domnului nostru, cînd El a privit peste Ierusalim, Propriul Lui popor, vedeți, a zis, “Ierusalime, Ierusalime, de cîte ori Am vrut să te ocrotesc, așa cum o găină își ocrotește puii, dar tu nu ai vrut.” Tu doar simți pe Duhul Sfînt că zice, “De cîte ori Am vrut să te adun, vezi, dar tu nu ai vrut.” Vedeți?

⁴²² Noi sîntem, noi sîntem chiar aici la ceva, prieteni. Orice este aceasta, Dumnezeu știe. Nimeni, nimeni nu știe cînd are să se întîmple aceasta. Acela este un secret. Nimeni nu știe cînd are să se întîmple aceasta.

⁴²³ Dar Isus ne-a spus, “Cînd voi vedeți aceste lucruri, toate aceste lucruri.” Întocmai cum eu am mers, comparînd cu Pecetea a Șasea, la ceea ce El a spus în Matei 24. Acum amintiți-vă ce a spus El, “Cînd voi vedeți că vin aceste lucruri, să înceapă să vină la împlinire, atunci timpul este la ușă.” Priviți chiar versetul următor, al 30—al 30 și versetul al 31-lea așa cum au mers înainte în jos, versetele al 32-lea, al 33-lea.

⁴²⁴ El a zis, “Iar El își va trimite înainte pe îngerii Lui la cele patru colțuri ale cerurilor, la cele patru vînturi, să adune pe Aleșii Lui.” Este asta adevărat?

A zis, “Acum învățați o . . .”

⁴²⁵ Acum rețineți, că El s-a oprit chiar acolo. El nu a mers înainte, după acea Pecete a Șasea. El nu a spus nimic despre a Șaptea. El a spus pe Prima, a Doua, a Treia, a Patra, a Cincea, și a Șasea. Dar El s-a oprit acolo, niciodată nu a menționat despre ceva privitor la Aceasta.

⁴²⁶ Priviți următorul lucru care El l-a spus, “Acum învățați o pildă.” Vedeți? Atunci El începe cu pilda. El a zis, “Aceste lucruri vor fi.”

⁴²⁷ El răspunde la acele trei întrebări. “Care vor fi . . . aceste semne? Și care va fi semnul Venirii Tale? Care va fi semnul despre sfîrșitul lumii?”

⁴²⁸ Și Cea de a Șasea, acolo, era sfîrșitul lumii. Și sunetul îngerului al șaptelea . . . “Și-a ridicat sus mîinile, și a jurat pe Cel ce trăiește în veci de veci, că nu va mai fi timp.” Pămîntul dă naștere la unul nou. Aceasta s-a sfîrșit.

⁴²⁹ Și iată-ne aici, chiar aici la ușă. Oh, eu tremur. “Și ce trebuie să fac eu, Doamne? Ce—ce altceva pot eu să fac?” Vedeți? Și, atunci, doar mă gîndesc că am văzut locul acela și pe acei oameni scumpi! Am stat acolo, privind la mine însumi. Și mă gîndeam, “O Dumnezeule, păi, ei—ei nu pot pierde aceasta. Eu—eu—eu ar trebui să-i împing. Eu ar trebui ca să mă întind doar în jos în audiență și să-i prind, și să-i împing.” Tu nu poți face asta. Tu . . .

430 “Și nici un om nu poate veni dacă nu-l atrage Tatăl Meu.” Dar aici este o consolare pe care noi o avem, “Toți care Mi i-a dat Tatăl vor veni.”

431 Dar restul dintre ei, cu acele organizații, depind de ele în felul acesta, vedeți. “Și el a amăgit pe toți acei care au trăit pe, au locuit pe pământ, a căror nume nu erau scrise în acea Carte a Vieții Mielului, ucis de la întemeierea lumii.” Oh, Doamne! Astfel, voi vedeți, acesta este un lucru trist.

432 Singurul lucru pe care voi îl puteți face este doar—doar—doar să stați drept cu Cuvântul. Urmăriți doar orice zice El să faceți, și apoi faceți aceea. Vedeți? Orice zice El să faceți; faceți aceea.

433 Și vă uitați acolo afară, și ziceți, “Oh, Doamne! Ei fac *asta*, atunci. . . Oh!” Aceasta este doar. . .

434 Voi nu vă dați seama ce încordare! Acum eu vreau să spun asta. Eu presupun că benzile sînt oprite. O mulțime de oameni zic, “Frate Branham, cu o slujbă de felul acela. . .” (Eu trebuie să veghez, pentru că oamenii doar iau acele benzi și doar încearcă să le culeagă în bucăți, voi știți.” Astfel cînd ei zic, “Frate Branham, doresc ca noi să fi avut o slujbă,” voi nu știți ce ziceți voi. Voi, cinstit, voi nu știți ce merge cu aceasta, frate, soră. Oh, Doamne! Și răspunderea, cînd tu ai oameni care atîrnă de ceea ce tu spui! Rețineți, dacă tu le spui greșit, Dumnezeu le va cere sîngele din mîinile tale. Atunci, voi gîndiți-vă la asta. Acesta este un lucru grozav.

435 Astfel, fiți iubitori. Iubiți pe Isus din toată inima voastră. Doar urm-. . . Fiți simpli. Niciodată să nu încercați—încercați să născociți ceva. Doar fiți simpli, înaintea lui Dumnezeu. Pentru că, cu cît încercați mai mult să născociți, cu atît mai departe vă îndepărtați de la El. Vedeți? Doar simplu credeți-L.

Ziceți, “Acum, păi, cînd va veni El?”

436 Dacă El vine astăzi, în regulă. Dacă El vine în douăzeci de ani de acum, aceasta încă este în regulă. Eu am să merg întocmai în felul în care merg acum, urmîndu-L. “Doamne, dacă Tu mă poți folosi oriunde, iată-mă, Doamne.” Dacă aceasta este de azi într-o sută de ani, dacă stră—stră—stră—stră—strănepoții mei încă trăiesc să vadă aceasta venind, lasă. . . “Doamne, eu nu știu cînd o să fie aceasta, dar lasă-mă doar să umblu drept astăzi, doar cu Tine.” Înțelegeți? Eu—eu vreau. . . Pentru că, eu—eu voi învia în ziua aceea, întocmai la fel cum am luat un pui de somn pe undeva.

437 Venind jos acolo, acel loc glorios acolo, acea Împărăție a lui Dumnezeu acolo, unde toți bătrînii vor fi tineri, unde robele albe sînt deja îmbrăcate! Bărbații și femeile s-au schimbat, într-o frumusețe, tocmai arta despre un—despre un—un om chipeș și o—o femeie drăgălașă! Stînd acolo în toată frumusețea și statura

unei femei tinere și a unui om tânăr, stînd acolo! Și niciodată nu pot deveni bătrîni, niciodată nu pot fi păcătoși, niciodată nu poate fi nimic de gelozie, sau ură, sau orice! Oh, Doamne!

⁴³⁸ Eu cred că benzile sînt oprite acum. Iar eu—eu am doar cam trei sau patru minute. Eu vreau să vorbesc cu voi. Este aceasta în regulă? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Acum, aceasta este doar personal, vedeți. Pentru că, mîine, eu—eu . . . Aceea urmează să fie așa de grozav! Eu cred că este mai bine ca eu să o spun acum, vedeți, ceea ce urmează să spun. Eu . . . Aceasta este doar pentru noi acum. Eu am fost doar . . .

⁴³⁹ Voi știți, că eu—eu am o soție pe care eu o iubesc, și aceea este Meda. Și eu—eu nici măcar nu m-aș fi căsătorit cu ea, din cauza iubirii mele pentru prima mea soție. Și totuși, atît de mult cît am fost de preocupat de ea, eu—eu nu m-aș fi căsătorit cu ea dacă nu ar fi fost că Dumnezeu mi-a spus să o fac. Și voi știți povestea despre aceasta; cum a mers ea să se roage, și cum m-am rugat eu. Și atunci El mi-a spus exact ce să fac, și, “Dute, căsătorește-te cu ea,” și timpul exact cînd să o fac. Ea este o femeie drăgălașă. Și ea se roagă pentru mine în seara aceasta. Și astfel acum este ora opt, acasă, ea probabil că se roagă acum.

⁴⁴⁰ Acum observați. Într-o zi ea a spus către mine, ea a zis, “Bill,” a zis ea, “Eu vreau doar să-ți pun o întrebare despre Cer.”

Am zis, “În regulă, Meda, ce este aceasta?”

Ea a zis, “Tu știi că eu te iubesc.”

⁴⁴¹ Și am zis, “Da.” Aceasta era chiar după ce s-a întîmplat aceasta sus aici.

Ea a zis, “Tu știi că și Hope te-a iubit, la fel.”

Am zis, “Da.”

⁴⁴² Și ea a zis, “Acum,” a zis ea, “Eu nu cred că aș fi geloasă,” a zis ea, “dar Hope era.” Și ea a zis, “Acum, cînd noi ajungem la Cer. . . Și tu ai spus că tu ai văzut-o acolo.”

⁴⁴³ Am zis, “Ea era acolo. Eu am văzut-o. Eu am văzut-o de două ori, acolo.” Ea este acolo. Ea așteaptă ca eu să vin. Astfel este. . . La fel și Sharon. Eu am văzut-o, întocmai la fel cum mă uit la voi. Eu am văzut-o acolo. Și am zis. . .

⁴⁴⁴ Ea a zis, “Bine, acum, cînd noi ajungem acolo,” a zis, “care o să fie soția ta?”

⁴⁴⁵ Am zis, “Voi amîndouă. Acolo nu o să fie vreuna, înțelegeți, și totuși voi amîndouă veți fi.”

Ea a zis, “Eu nu pot înțelege aceasta.”

⁴⁴⁶ Am zis, “Acum, scumpo, șezi jos, lasă-mă să-ți explic ceva.” Am zis, “Acum, eu știu că tu mă iubești, și tu știi cum te iubesc eu, și respect și onorez. Acum, de exemplu, ce dacă eu m-am

îmbrăcat, și am mers în centru; și vreo prostituată micuță, foarte drăguță, și vine și își aruncă brațele în jurul meu, și zice, ‘Oh, Frate Branham, eu sigur te iubesc,’ începe să-și pună brațele în jurul meu și mă îmbrățișează. Ce ai gândi tu?”

Ea a zis, “Eu nu cred că mi-ar place asta prea bine.”

447 Și am zis, “Eu vreau să te întreb ceva. Tu . . . Pe cine iubești tu mai mult, dacă aceasta ar trebui să fie o expunere, pe mine sau pe Domnul Isus?” Acum, aceasta era doar familia, discutînd.

448 Și ea a zis, “Pe Domnul Isus.” A zis, “Da, Bill, atît de mult cît eu te iubesc, dar, înainte ca eu să renunț la El, eu aș renunța la tine.”

449 Am zis, “Îți mulțumesc, scumpo. Eu sînt bucuros să te aud că spui asta acum.” Am zis, “Acum, ce ar fi dacă aceeași femeie micuță ar veni către Isus și ar arunca brațele ei în jurul Lui, să zică, ‘Isuse, eu Te iubesc,’ ce ai gândi tu despre aceea?”

Ea a zis, “Eu m-aș bucura de aceea.”

450 Vedeți, aceasta se schimbă de la phileo la agapao [iubirea phileo și agapao din Greacă—Trans]. Vedeți, aceasta este o iubire mai înaltă. Vedeți? Și acolo nu există un astfel de lucru ca soț și soție, cum . . . și să crești copii. Toate acestea sînt duse, sexul feminin și masculin. Glandele sînt toate . . . Ele sînt toate la fel, acolo. Vedeți? Acolo nu este nici una din acestea, mai mult. Vedeți, acolo nu sînt deloc glande de sex, nicidecum. Vedeți? Voi sînteți doar . . . Da, domnule. Doar gîndiți-vă despre voi înșivă fără o glandă de sex. Motivul că ele au fost puse în noi este să repopulăm pămîntul, voi vedeți. Dar, Acolo, acolo nu va fi vreuna Acolo. Acolo nu va fi nici glandă masculină nici feminină. Nu.

451 Dar statura de artă a lui Dumnezeu va fi acolo. Aceea este exact corect. Însă noi vom fi într-adevăr veritabili. Nu—nu phileo, deloc; totul agapao. Vedeți? De aceea, o soție nu va fi nimic mai mult decît doar ceva drăgălaș care este—care este a ta, iar ea . . . Voi aparțineți unul altuia. Acolo nu există un astfel de lucru ca . . . Nu, nu acolo nu este nici măcar . . . Vedeți, partea phileo nici măcar nu este acolo deloc. Vedeți, acolo nu poate fi nimic ca o gelozie; nimic despre ce să fii gelos. Nu există un astfel de lucru acolo. Voi nu cunoașteți un astfel de lucru ca acela. Vedeți? Și doar un bărbat tînăr și o femeie tînără drăgălașă, să trăiască.

Și apoi, după aceea, ea a zis, “Eu văd aceasta acum, Bill.”

Am zis, “Da.”

452 Eu vreau să vă spun un lucru micuț care s-a întîmplat. Acesta era un vis. Eu eram adormit. Și eu niciodată nu am spus aceasta înainte în public. Eu am spus-o la doi oameni, dar niciodată public înainte, după cîte știu eu.

⁴⁵³ Am—am visat, cam cu o lună după aceea, că eu stăteam, într-o zi, și eu urmăream marele timp care. . . Nu judecata, acum. Eu nu cred că Biserica ajunge vreodată la, (eu vreau să spun, Mireasa), să meargă la o judecată. Dar, eu eram acolo când s-au împărțit coroanele, vedeți. Și mărețul—mărețul Tron mare așezat sus *acolo*. Și Isus și Îngerul cu evidența, și toți, stăteau acolo. Și acolo era o scară de trepte, parcă, a venit în jos pe *aici*, din fildeș alb; merge în jos, în cerc, a făcut o panoramă în felul *acesta*, și a mers afară, astfel că toată oștirea aceasta mare care stătea acolo afară putea să vadă ce se întâmplă.

⁴⁵⁴ Și eu stăteam în spate acolo, departe de tot la o parte. Și eu doar stăteam acolo, fără să am vreo idee că eu trebuia să urc acele trepte. Eu stăteam acolo. Eu am văzut. . .

⁴⁵⁵ Îngerul cu evidența a chemat un anumit nume; și eu știam, recunoșteam numele acela. Am privit, și înapoi de tot acolo afară, aici vine fratele, pășind cu o soră, a pășit sus către tine, în felul acesta. Îngerul cu evidența stătea acolo de partea lui Cristos, (doar un vis acum), și privea. Iar numele lor erau acolo, acesta era găsit în Cartea Vieții; el se uita afară peste ei, și zicea, “Aceasta a fost—aceasta a fost bine făcut, bunul și credinciosul Meu slujitor. Acum intră înăuntru.”

⁴⁵⁶ Am privit înapoi, unde mergeau ei. Acolo era o lume nouă, și bucuriile. Și a zis, “Intră în bucuriile Domnului, care au fost—care au fost ale voastre de la întemeierea lumii.” Vedeți? Și, oh, mă gîndeam. . . Ei mergeau pe acolo, și se întilneau unul cu altul, și doar bucurîndu-se, și mergeau peste munți și locuri mărețe mari.

⁴⁵⁷ Dar mă gîndeam, “Oh, nu este asta minunat! Glorie! Aleluia!” Doar săream în sus și-n jos!

⁴⁵⁸ Apoi eu auzeam un alt nume chemat. Mă gîndesc, “Oh, eu îl cunosc. Eu îl cunosc. Eu. . . Acolo, acolo merge el, acolo.” Îl priveam în felul acesta.

“Intră în bucuriile Domnului, bunul Meu și. . .”

“Oh,” eu ziceam, “Laudă lui Dumnezeu! Laudă lui Dumnezeu!”

Doar să zicem, spre exemplu, cum ei ar zice, “Orman Neville,” vedeți.

⁴⁵⁹ Atunci eu aș zice, “Acela este bătrînul Frate Neville. Iată-l acolo.” Vedeți? Și aici vine el, afară din mulțime, și merge sus.

⁴⁶⁰ Acum El zice, “Intră în bucuriile Domnului, care au fost pregătite pentru tine dinainte de întemeierea lumii. Intră înăuntru.” Și bătrînul Frate Neville doar se schimbă, și doar începe înapoi acolo înăuntru, doar chiuind și strigînd.

461 Băiete, eu doar strig și zic, “Glorie lui Dumnezeu!” Stînd aici de unul singur, avînd un timp minunat, privind pe frații mei cum merg înăuntru.

462 Și un Înger cu evidența a stat acolo, și a zis, “William Branham.”

463 Eu niciodată nu m-am gîndit că eu va trebui să pășesc pe aceea. Astfel atunci mi-a fost frică. Mă gîndeam, “Oh, Doamne! Va trebui eu să fac asta?” Astfel eu am mers pășind jos acolo. Și doar fiecare mă bătea pe umăr... [Fratele Branham ilustrează prin a bate pe sine de multe ori—Ed.] “Bună, Frate Branham! Dumnezeu să te binecuvînteze, Frate Branham!” Atingîndu-mă așa cum mergeam înainte, printr-o mare mulțime de oameni. Și toți dintre ei întinzîndu-se și atingîndu-mă în felul acesta. [Fratele Branham ilustrează prin a se bate cu mîna de multe ori.] “Dumnezeu să te binecuvînteze, frate! Dumnezeu să te binecuvînteze, frate!”

464 Eu mă duceam. Am zis, “Îți mulțumesc. Îți mulțumesc. Îți mulțumesc.” Parcă ieșeam dintr-o adunare, sau ceva, voi știți.

465 Și eu urma să trebuiască să urc aceste mari trepte de fildeș. Eu am început să pășesc în sus pe acolo. Și doar cum am făcut primul pas, m-am oprit. Și mă gîndeam... Am privit la fața Lui. Mă gîndeam, “Eu vreau să iau o bună privire la El în felul acesta.” Și m-am oprit.

466 Îmi aveam mîinile în felul *acesta*. Am simțit că îmi alunecă ceva în brațul meu *aici*. Acesta era brațul altcuiva. Am privit în jur, și acolo stătea Hope; ochii aceia mari negri și părul acela negru atîrnîndu-i jos pe spate, îmbrăcată cu o robă albă; se uita sus la mine în felul acesta. Am zis, “Hope!”

467 Am simțit că ceva a atins brațul *acesta*. Am privit în jur, și acolo era Meda; ochii aceia negri privind în sus, și părul acela negru atîrnînd în jos, îmbrăcată cu o robă albă. Și am zis, “Meda!”

468 Și ele s-au uitat una la alta, voi știți, în felul acesta. Ele erau... Eu le-am luat în brațele mele, și aici am plecat, mergînd Acasă.

469 M-am trezit. Oh, m-am trezit. Și eu—eu m-am sculat și am șezut jos într-un scaun, și am plîns, voi știți. Mă gîndeam, “O Dumnezeule, eu sper că aceea vine în felul acesta.” Amîndouă asociate cu mine în viață, și aducînd copii, și lucruri de felul acesta; și iată-ne aici, pășind în lumea nouă, oh, Doamne, unde este perfecție și fiecare lucru. Nici, nimic... .

470 Oh, acesta urmează să fie un lucru minunat! Să nu-l pierdeți. Să nu-l pierdeți. Prin harul lui Dumnezeu, faceți tot ce puteți voi face, și aceea va depinde de Dumnezeu ca să poarte de grijă de restul atunci.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc
 Deoarece El m-a iubit mai întâi
 Și a plătit salvarea mea
 Pe Calvar . . .

471 Să-l cîntăm din nou, din toată inima noastră. Acum ridicăți-vă ochii sus către Dumnezeu.

Eu Îl iubesc

472 [Fratele Branham părăsește amvonul și se roagă pentru o femeie, așa cum adunarea cîntă *Eu Îl Iubesc* încă odată—Ed.]

. . . Îl iubesc
 Deoarece El m-a iubit mai întâi.
 Și a plătit salvarea mea
 Pe lemnul Calvarului.

473 În regulă, acum. Nu se aștepta ca ea să trăiască prin decursul adunării. Asta-i adevărat. Iată-o acolo, cu amîndouă mîinile în aer, lăudînd pe Dumnezeu. Acela este motivul că eu am tărăgănat aici pentru multă vreme; să nu vă spun ce fac. Eu discutam despre Meda și ceilalți. Și că eu urmăream, să văd ce. . . Eu am continuat să observ Lumina aceea încercuind înainte și înapoi, și a mers și a stat deasupra ei. Mă gîndeam, “Asta este.” Oh, nu este aceasta minunat? [Adunarea se bucură—Ed.]

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc
 Deoarece El m-a iubit mai întâi
 Și a plătit salvarea mea
 Pe lemnul Calvarului.

474 Acum, cu inimile noastre, [Fratele Branham începe să fredoneze *Eu Îl Iubesc*—Ed.] doar gîndiți-vă la bunătatea și mila Lui.

. . . Eu Îl iubesc (Amin!)
 . . . El m-a iubit . . .

475 Acum vedeți cu cît este mai bine aceasta? Amin! Asta este. Acum. . . ? . . . Du-te și fii bine. Amin! Harul lui Dumnezeu a apărut la tine, să te faci bine. Amin.

. . . pe lemnul Calvarului.

Oh, glorie lui Dumnezeu!

Eu Îl iubesc, . . .

În regulă, pastorul vostru.

Eu . . .

476 [Cineva zice, “Frate Branham, mîine începe la nouă treizeci?”—Ed.] Nouă la nouă treizeci. Ora nouă, pe undeva pe acolo. [“După micul dejun? Ora nouă?”] Voi începeți la nouă. Eu voi începe la nouă treizeci.

Descoperirea Celor Șapte Peceți
(*The Revelation Of The Seven Seals*)

Aceste zece Mesaje prin Fratele William Marrion Branham au fost date în Engleză la 17 Martie pînă la 24 Martie, 1963, la Branham Tabernacle în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., și *Pecetea a Șaptea* a continuat la 25 Martie la Sherwood Motel. Obținindu-se benzi originale mai clare și mai complete, aceste Mesaje au fost refăcute conform cu formatul prezent. S-a depus tot efortul să se transfere cu precizie Mesajul verbal de pe banda de înregistrare magnetică pe pagina tipărită, și sînt tipărite aici neprescurtat de către Voice of God Recordings.

Toate drepturile în această carte sînt rezervate. Această carte nu poate să fie vîndută, retipărită, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitare de fonduri fără exprimarea permisiunii în scris de la William Branham Evangelistic Association.

Publicată în Engleză în 1967. Retipărită în Engleză în 1992

Tipărită în Românește în 1994

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org